

the
PLAIN TRUTH
a magazine of understanding
(NEDERLANDSE EDITIE)

de

ECHTE WAARHEID

een tijdschrift voor een zuiver begrip

Maar kunnen wij
de problemen op AARDE
oplossen?

Wat onze lezers schrijven

Opvoeding

„Van een kennis van ons kregen we enkele exemplaren van *De ECHTE WAARHEID* onder ogen. Als ouders van 3 opgroeiende kinderen zien we uw uitgave als een handleiding voor hun opvoeding. We zouden u dan ook willen vragen, ons als abonnee te willen inschrijven.”

L.K., Bruinisse

„Wij hebben twee zonen, van 17 en 19 jaar, en ik wil ze graag uw soort van lectuur laten lezen. Het is zo 'to the point', er wordt niet in gezwaamd. Onze oudste zoon is student en van die kant ontvangen ze zoveel twijfelachtige 'voorlichting' dat een tegenwicht in gezonde opvatting hard nodig is.”

Mevr. A.P.J.D.K., Den Haag

Collega's

„Enige dagen geleden ontving ik van een collega het januari-nummer van *De ECHTE WAARHEID*, omdat hij dacht dat ik er wel belangstelling voor zou hebben.

„Thuisgekomen begon ik erin te lezen en ik kan u wel mededelen, dat ik die avond niet eerder uit mijn stoel gekomen ben, voordat ik het helemaal uitgelezen had. Het is naar mijn mening een uniek tijdschrift.”

J.Th.V., Den Haag

„Van een collega, leraar, kreeg ik enkele nummers van *De ECHTE WAARHEID* jaargang 1971 ter inzage. Als leraar 'actuele problemen' in het Hoger Secundair Onderwijs, en openstaande voor alle informatie, denk ik uw tijdschrift in de toekomst met belangstelling te kunnen tegemoet zien.”

H.C., St. Denys Westrem (O.-VI.)

Verrijkend

„Dit jaar ontvang ik voor het derde jaar uw tijdschrift *De ECHTE WAARHEID*. Ik vind het een waardevolle en verrijkende lektuur. Ik kan alleen maar bewondering uitspreken aan het adres van uw redactie voor de rijke stof tot bezinning en de overtuigende

inspiratie voor een christelijke zin van het leven, die ik uit uw tijdschrift mocht en nog mag putten. Ik ben volledig overtuigd van de efficiënte waarde van uw boekjes en artikels.”

J.H., Leopoldsburg (Limb.)

„Uw tijdschriften en boeken zijn altijd zeer leerzaam en ze hebben me menigmaal verder doen nadenken, dieper doen inzien in vele levensomstandigheden. Hoewel ik me niet altijd akkoord kan verklaren, hebben ze toch zeer verrijkend op me ingewerkt. Daarvoor dank.”

R.K., Lendeledede (W.-VI.)

Maatschappelijk werker

„Momenteel ben ik bezig met een studie voor maatschappelijk werker en derhalve danig geïnteresseerd in de nabije toekomst.

„Uw blad kan mij daarbij een grote steun zijn en mij helpen aan een geordende meningsvorming.”

J.A.M.M., Rotterdam

Positieve bijdrage

„Bijna twee jaar geleden zond u mij de eerste nummers van uw maandblad toe. Het is tot nu toe steeds een positieve bijdrage geweest tot vorming van mijn persoonlijkheidsontwikkeling. Het aanvankelijk 'zoveelste informatieblad met goede bedoelingen' wint aan kracht en vertrouwen. Ik ben een (kritisch doch ook) enthousiast lezer. De eerste jaargang liet ik inbinden; het blijft een goed naslagwerk. Mijn hartelijke dank voor de steeds weerkerende verrassingen.”

M.K., Delfzijl

Eerlijke visie

„In deze tijd van onware berichtgeving (om het voorzichtig uit te drukken!) en grof materialisme heb ik erg behoefte aan een zuivere en eerlijke visie op gebeurtenissen en het leven zoals ik die in uw tijdschrift vind.”

Mevr. G.J.t.H., Vlissingen

September 1972

5e jaargang

No. 8

Oplage: Engelstalige editie 2 116 089
Nederlandstalige editie 15 576

Maandelijks (behalve het gecombineerde aprilnummer) uitgegeven door Ambassador College als een dienstbetoon in het algemeen belang. Uw reeds betaalde abonnement werd mogelijk gemaakt door de bijdragen van degenen die vrijwillig medewerkers geworden zijn in de ondersteuning van dit wereldomvattende werk. Ambassador College is als een afzonderlijke instelling verbonden aan de Worldwide Church of God, Pasadena, Californië, VS, en een gedeelte van de financiële behoeften van het werk wordt door die Kerk gedragen. De uitgever heeft niets te koop en hoewel bijdragen dankbaar aanvaard worden, wordt het publiek nooit om financiële steun verzocht.

Raad van beheer: Herbert W. Armstrong, Garner Ted Armstrong, David L. Antion, Ronald R. Dart, David Jon Hill, Herman L. Hoeh, Roderick C. Meredith, Albert J. Portune, Stanley R. Rader.

HOOFDREDACTEUR
HERBERT W. ARMSTRONG

ADJ.-HOOFDREDACTEUR
HERMAN L. HOEH

CHEF-REDACTEUR
David Jon Hill
Roderick C. Meredith

REDACTEUR VORMGEVING
Arthur A. Ferdig

Kernredactie

Gary L. Alexander   Gene H. Hogberg
Dibar K. Apartian   Jerry Gentry
William Dankenbring   Paul W. Kroll

Correspondenten: Bonn: Frank Schnee; Brussel: Ray Kosanke; Genève: Colin Wilkins; Johannesburg: Robert Fahey; Londen: Raymond F. McNair; Manila: Colin Adair; Mexico: Enrique Ruiz; Sydney: C. Wayne Cole; Vancouver: Dean Wilson; Washington D.C.: Dexter H. Faulkner.

Redacteuren en medewerkers: Robert C. Boraker, Charles V. Dorothy, Harry Eisenberg, Vern L. Farrow, Gunar Freibergs, Raouf el-Gammal, Robert E. Gentet, Robert L. Kuhn, Ernest L. Martin, Gerhard O. Marx, Richard C. Peterson, Donald D. Schroeder, Richard H. Sedliacik, Charles Vinson, Eugene M. Walter, William Whitehart.

Fotografie: John Kilburn, Larry Dalton, Alan Beardsmore, Ian Henderson, Mike Hendrickson.

Documentatie en nieuwsdienst: Cliff Marcussen, Paul Knedel, Rodney Repp.

Ontwerp en uitleg: John Susco, Monte Wolverton, George Johnson.

Albert J. Portune, *Administrateur*
David L. Antion, *Beheer uitgeverij*

—Nederlandse Editie—

Redactiestaf: Roy McCarthy, Dick Gagel, Mathieu Janssen, Han Wilms, Iepke Klarenberg, Thea Clay, Gerda Zonneveld.

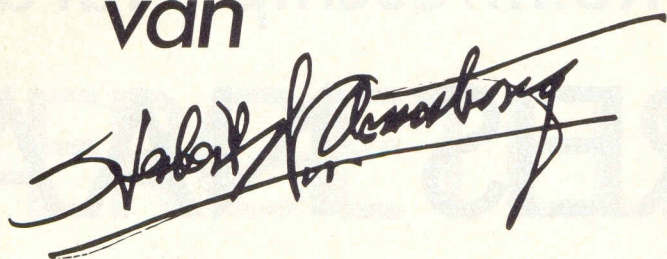
Grafische verzorging: John Dunn.

The PLAIN TRUTH wordt maandelijks uitgegeven door Ambassador College, 300 W. Green St., Pasadena, Californië, VS. Franse, Duitse en Nederlandse edities worden uitgegeven te Radlett, Engeland; Spaanse editie te Big Sandy, Texas, VS. © 1972 Ambassador College (U.K.) Ltd. Alle rechten voorbehouden.

Gelieve uw correspondentie te richten aan:
Ambassador College
Postbus 496
Arnhem, Nederland

BELANGRIJK: Opgave van adreswijziging graag zo spoedig mogelijk, met vermelding van zowel *oud* als *nieuw* adres.

Persoonlijk van

Hoe het menselijk ras voor totale vernietiging behouden kan worden!

ER BLIJVEN de mens nu maar TWEE mogelijkheden over die kunnen voorkomen dat al het menselijke leven op deze planeet uitgeroeid wordt door de verschrikkelijke vernietigingskrachten die door de wetenschap en de technologie ontwikkeld worden. De ene mogelijkheid is de mens NIET BIJ MACHTE te verwezenlijken en de andere oplossing is hij ONGENEIGD te proberen!

Waar gaat, als gevolg hiervan, deze wereld nu precies op af? Wereldvermaarde wetenschapsmensen die wéten welke verschrikkelijke vernietigingswapens ontwikkeld worden, waarschuwen ons ervoor dat ook zij uitgesproken bevreesd zijn, en zeggen ons dat tenzij er spoedig wereldvrede tot stand komt, het nu mogelijk is *al het menselijke leven van deze planeet weg te vagen!* Deze wetenschapsmensen waarschuwen ons er ernstig voor dat afgezien van EEN WERELDREGERING, er niets is dat de mensheid kan redden!

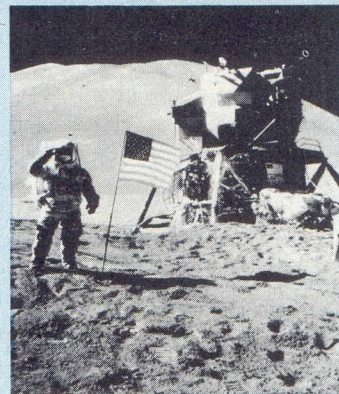
Laten we de toestand realistisch bekijken. Laten we de loop der geschiedenis sinds de Eerste Wereldoorlog even de revue laten passeren. President Wilson overtuigde de geallieerden ervan dat deze oorlog gevoerd werd om „aan oorlogen een einde te maken”! Toen kwamen de Haagse Vredesconferenties en nadien probeerden we het met de Volkenbond. Vervolgens kwam het *Kellogg-pact* dat de oorlog uitbande — maar al deze diplomaten zagen het feit over het hoofd dat een balling een bedreiging voor de maatschappij is. Toen oorlog verbannen werd, werd hij opnieuw een bedreiging voor de beschaving en werden we regelrecht in de Tweede Wereldoorlog gestort!

Eens te meer geloofden vele mensen dat deze oorlog gevoerd werd om een einde aan ALLE oorlogen te maken. En toen, hoewel we konden terugblikken op het falen van de Haagse Vredesconferenties, de Volkenbond, het Kellogg-pact en de ontmoetingen te Berchtesgaden, München, Teheran, Yalta en Potsdam, stelde een naar vrede hunkerende wereld andermaal al haar vertrouwen

(Zie verder pagina 31)

In dit nummer

Wat onze lezers schrijven — Binnenzijde voorpagina	
Persoonlijk	1
Ruimteschip Aarde: reis naar vergetelheid	2
Hebben wij de volledige Bijbel? II	8
Waarom zijn uw kinderen niet gezonder?	10
„Maar mijn zoon is een goeie jongen!”	12
Is er een God?	17
De ontbrekende dimensie bij de studie van het menselijk gedrag	24

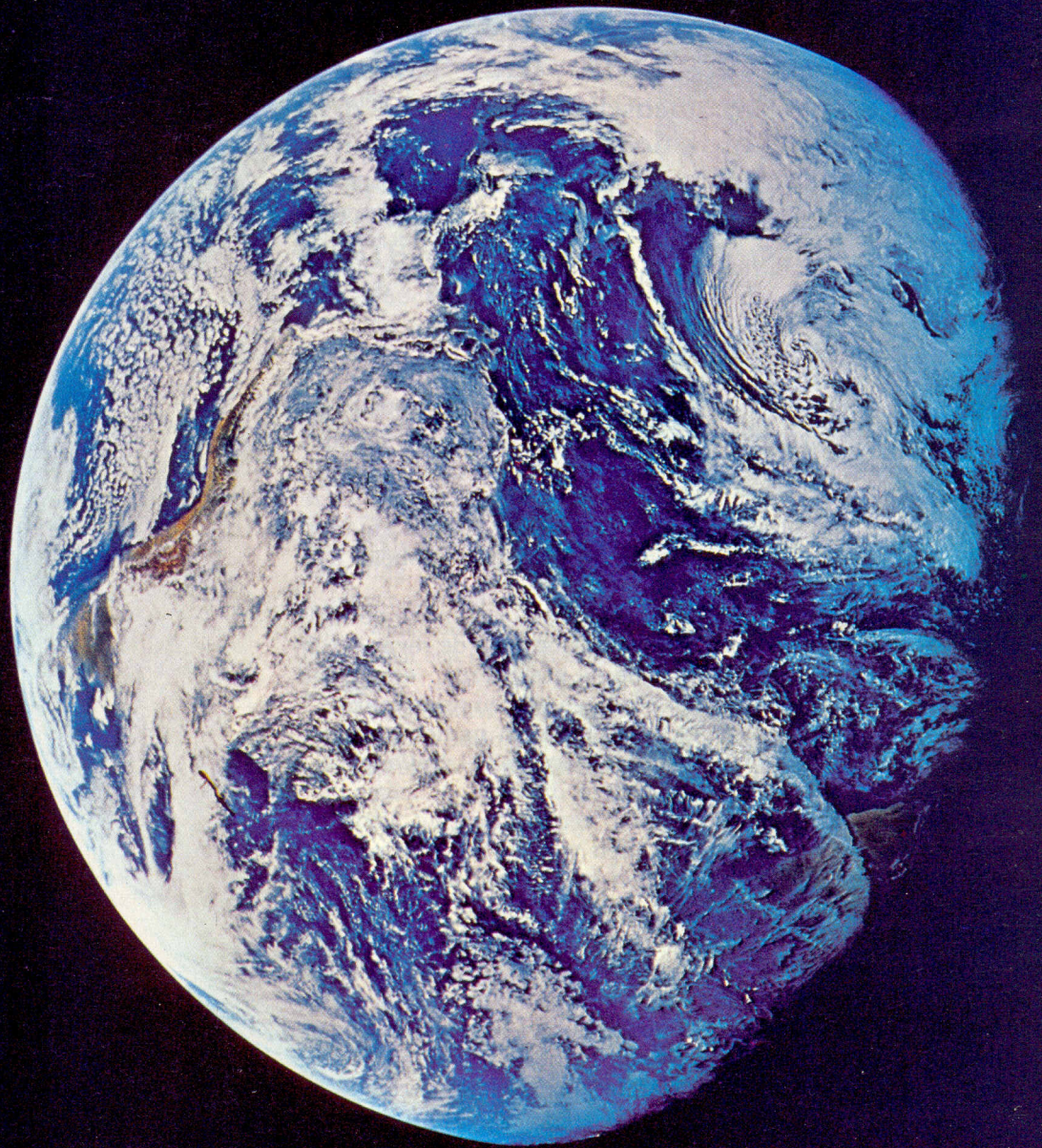
ONZE OMSLAGFOTO

Tussen de „Spin” van Fokker en de Apollo-maanspin liggen slechts zestig jaar. In die tijd heeft de mens geleerd ingewikkelde systemen voor het behoud van de levenssfeer te construeren en te gebruiken ten einde een veilige terugkeer van de astronauten naar de aarde te waarborgen. Maar hij is er niet in geslaagd het ruimteschip Aarde te beheren en ervoor te zorgen dat de planeet nog voor vele generaties bewoonbaar zal zijn. De technologische snufjes van de mens voor de ruimtevaart hebben geen gelijke tred gehouden met de ontwikkeling van een juist perspectief en goede instelling t.o.v. onze eigen levenssfeer op deze planeet. En toch is de aarde het enige middel voor de mens om zijn levensreis te kunnen voortzetten — het is zijn enig thuis, zijn enige mogelijkheid van voortbestaan.

NASA

Ruimteschip Aarde:
REIS NAAR

Foto: NASA

VERGETELHEID?

De mensheid heeft slechts één thuis: de aarde. Maar milieubederf ondermijnt haar voortbestaan. De mens moet, met het oog op planetaire milieubeheersing, zijn denkpatroon reorganiseren, wil het leven zijn reis met het ruimteschip Aarde voortzetten.

door Jerry Gentry

DE MAANREIZEN van de astronauten hebben ons een nieuwe voorstelling van onze wereld gegeven: wij leven op een ruimteschip dat Aarde heet.

Precies zoals de astronauten op de maan voor hun eigen levenssfeer moesten zorgen, zo dienen de mensen op deze aarde ervoor te waken dat hun leefmilieu van blijvende aard is en niet vervuult, wil ons prachtige ruimteschip blijven functioneren.

Wat milieubederf inhoudt

In de grond van de zaak is milieubederf niets anders dan slecht planetair milieubeheer.

Het besef dat verontreiniging van wereldomvattende omvang is, heeft geleid tot het bijeenroepen van de eerste Internationale Milieuconferentie, die in juni 1972 te Stockholm werd gehouden. Delegaties van zo'n 130 zeer uiteenlopende landen kwamen daar bijeen om boekdelen vol compromissen inzake milieubeheer op te stellen. Maar slechts een enkeling verwacht dat deze aarde er onmiddellijk schoner door zal worden.

Om de zaak nog erger te maken begooit men elkaar met beschuldigingen van ecologische misdrijven als

met de spreekwoordelijke modder. Maar al te vaak is het een kwestie van veel gepraat en weinig wol wat doeltreffende oplossingen voor de milieucrisis betreft. Na al zulke betogen is de lucht nog meer bezwan-gerd geworden. De mensen hebben de buik vol van al dat gepraat over milieuverontreiniging — er verandert immers niets door!

Politici geven de schuld aan andere politici en aan een uit de hand gelopen technologie. Milieuvervuilende industrieën beweren dat ze niet bij machte zijn een zuiverder milieu te scheppen en tevens voortgaan winst te maken in onze op het concurrentieprincipe gebaseerde markteconomie. Ze zeggen dat de produktie moet worden opgevoerd omdat de winstmarges zo laag zijn. Ze wijzen op de consument en zeggen: „Het publiek krijgt waar het om vraagt. Wanneer *wij* niet aan de vraag voldoen (en het afval van ons produktieproces ergens spuien), dan gaat een ander dat doen.”

Anderzijds echter knippen de consumenten met pijnlijk brandende ogen tegen de uit fabrieksschoorstenen bollende rook of tegen de cognacbruine nevel die over hun steden

hangt; en ze verwijten lokale industrieën, elektriciteitscentrales en autofabrikanten dat deze niets tegen de luchtvervuiling doen.

Maar natuurlijk is het onmogelijk met verwijten, beschuldigend wijzende vingers en ecologische argumenten de extra lasten te voldoen die een verontreinigd milieu met zich brengt. Zo komt het dat de mensen zelf er thans voor betalen met een vermindering van de kwaliteit van het bestaan!

Het publiek verlangt artikelen tegen een zo laag mogelijke prijs. De fabrikanten van deze goederen drukken hun prijzen door een deel van de werkelijke produktiekosten op het milieu af te wentelen, in de vorm van verontreiniging. Het publiek krijgt de artikelen goedkoop, maar betaalt er nog eens extra voor, en wel met vervuilde lucht, onzuiver water, slechte gezondheid en een hele reeks andere kwalijke zaken die inherent zijn aan onze jachtige, gemotoriseerde en welvarende manier van leven.

De mens is het enige levende schepsel op aarde welks handelingen niet louter door het instinct worden bepaald. Dit houdt in dat hij een einde aan de verontreiniging kan maken als hij dat wil. Het gebeurt maar al te vaak dat bestaande belangen de oplossingen vertroebelen, terwijl de mensheid steeds moeilijker ademhaalt.

We moeten echter door partijpolitiek, bestaande belangen en wederzijdse beschuldigingen heen stoten, ja zelfs de moed hebben ons op onbekend terrein te wagen — willen we erachter komen hoe de mensheid een behoorlijk leefmilieu kan krijgen.

Het menselijk gedrag

De mens is het enige levende wezen op aarde dat tot het verontreinigen van zijn leefmilieu in staat is. We moeten daarom een verklaring zien te vinden voor zijn wangedrag t.o.v. de aarde — het ruimteschip dat menselijk leven mogelijk maakt — anders kunnen we de oorzaken van verontreiniging niet wegnemen.

De godsdienst heeft altijd een uiterst belangrijke invloed op het menselijk gedrag gehad. Zelfs zó'n grote invloed dat een vermaard historicus, Lynn White jr. van de Universiteit van Californië te Los Angeles, de mening is toegedaan dat voornamelijk het christendom verantwoordelijk is voor de huidige milieucrisis. Natuurlijk is het christendom waar White over spreekt, iets totaal anders dan de leer van Jezus Christus zoals deze in de Bijbel is neergelegd. Hij bedoelt er de godsdienst mee die het Romeinse keizerrijk overnam en zichzelf de naam „christendom” gaf.

De dikwijls aangehaalde studie van White, „The Historical Roots of Our Ecologic Crisis”, werd gepubliceerd in *Science*, het orgaan van het Amerikaans Genootschap tot Bevordering der Wetenschappen, van 10 maart 1967. In deze verhandeling gooit White de oorzaak van de milieucrisis de heersende christelijke leerstellingen voor de voeten. Zo stelt hij ergens de vraag: „Wat heeft het christendom de mensen geleerd omtrent hun verhouding tot het eigen milieu? Het christendom heeft altijd beweerd dat het Gods wil is dat de mens de natuur ten eigen bate gebruikt.

„Door het heidense animisme [aanbidding van de natuur] te vernietigen, maakte het christendom de weg vrij voor een nonchalante exploitatie van de natuur.”

Hoe verrassend Whites stelling velen in de oren moge klinken, bij enig nadenken zal men zich realiseren dat zich christelijk noemende naties koplopers zijn geweest wat de door hen veroorzaakte ontzaglijke milieuvervuiling betreft. Slechts enkele andere industrielanden zoals de Sovjetunie en Japan zijn ze hierin gevolgd. Vooral Japan heeft zich sterk ingespannen de technologische ontwikkeling in de gekerstende Westerse wereld te evenaren, en het gevolg is dat het thans ernstig onder de ergst

denkbare milieuverontreiniging lijdt.

Inderdaad hebben christelijke naties het voorbeeld gegeven en zijn ze voorgegaan op de weg naar een steeds erger verontreinigd milieu. Maar hoe konden christenen tot zoiets komen? Keurt de Bijbel dan inderdaad goed dat de mens roofofbouw op zijn omgeving pleegt? Of leert deze allerbelangrijkste gids van de christenheid dat de mens verantwoordelijk is voor zijn leefmilieu? Het is meer dan tijd om na te gaan wat de Bijbel op dit punt wérkelijk leert!

De mens als heer der schepping

Het eerste gebod inzake het milieu dat in de Bijbel staat, vindt u in het boek Genesis. „Hebt heerschappij ... over heel de aarde”, zo wordt de mens bevolen. „Weest vruchtbaar en vermenigvuldigt u, en vervult de aarde en onderwerpt haar.”

Deze eenvoudige geboden hebben een diepe betekenis voor het milieu. Ze geven duidelijk aan dat de mens voorbestemd was de top van de levenspiramide te vormen, hetgeen betekende dat hij de heer der schepping zou zijn. In Genesis wordt gezegd dat de mens naar Gods evenbeeld is geschapen en daarom over de wereld der dieren en planten werd gesteld om daarover te heersen.

Maar deze heerschappij is slechts een deel van zijn opdracht. Veel mensen gaan er dikwijls van uit dat de mens volledige vrijheid heeft de natuurlijke rijkdommen dezer aarde naar eigen egoïstisch goedgevoelen te vernietigen of te plunderen. Onzin natuurlijk! Want dit egoïstisch handelen leidt tot milieuverontreiniging. Wat de mens moet leren, is te géven, zich om anderen te bekommeren en zijn leefmilieu rein te houden.

„In het tweede hoofdstuk van Genesis wordt gezegd dat toen de mens in de hof van Eden werd geplaatst, hij van God bevel kreeg deze te bewerken en te bewaren — een opdracht die ecologische implicaties inhield”, merkt dr. René Dubos op in een voordracht, in 1969 in druk uitgegeven door het Smithsonian Institute onder de titel „A Theology of the Earth”.

Het moderne christendom, hoewel ogenschijnlijk tegen verontreiniging gekant, is over het geheel genomen niet in staat gebleken de sociale

betekenis van deze duidelijke bijbelse verklaringen te begrijpen. De opdracht die Adam werd gegeven om de hof van Eden „te bewerken en te bewaren” is bedoeld als een verantwoordelijk rentmeesterschap over de aarde die God voor de mens schiep.

Wanneer de milieucrisis moet worden geweten aan de lijdelijke houding van de mens t.o.v. zijn omgeving (een houding die ten dele moet worden toegeschreven aan bepaalde christelijke opvattingen), dan komt dat alleen doordat het christendom heeft

Duizenden blikjes wachten op verwerking bij een fabriek van M&T Chemicals te Elizabeth in de Amerikaanse staat New Jersey. Het bedrijf is een der twee grootste verwerkers van blikafval ter wereld en heeft al meer dan 60 jaar metaalafval verwerkt.

M&T Chemicals Inc.

nagelaten te handelen overeenkomstig zijn leidraad, de Bijbel.

Een der ernstigste tekortkomingen van het moderne christendom is dat het er geen getuigenis van heeft afgelegd dat de mens verantwoordelijk is voor het onderhoud van zijn „woning”. Het is zelfs zo dat geen enkele grote godsdienst duidelijk heeft gesteld dat de mens het mechanisme der aardse kringloop, die het leven in stand houdt, dient te verzorgen ten profijte van allen, wil ons ruimteschip Aarde zijn reis kunnen vervolgen.

De natuurlijke rijkdommen der aarde zijn opgeslokt geworden volgens de regel van wie het eerst komt het eerst maalt, en daarbij werd nauwelijks gedacht aan toekomstige generaties. Tot dusverre zijn er maar weinig pogingen ondernomen — noch

successen geboekt — om te komen tot een planetaire planning. Schaarste aan grondstoffen is daarvan één oorzaak; menselijke begeerte naar snelle winsten en macht een andere.

Planetaire huishouding

Willen we ons planetaire thuis redden, dan moeten we om te beginnen leren hoe deze aarde als een gecompliceerde machine functioneert. Op het ruimteschip Aarde vindt men niets wat alleen op zich staat. Geen enkel levend wezen leeft geïsoleerd. De handelingen van elk individu zijn van invloed op anderen.

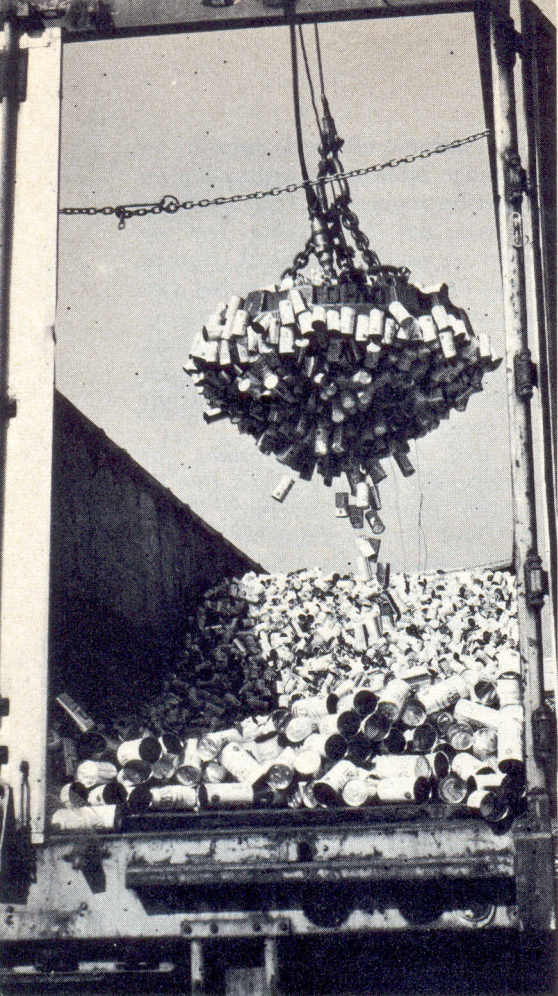
Een der fundamentele wetten van de ecologie, zo zegt dr. Barry Commoner in zijn onlangs verschenen boek *The Closing Circle*, is dat „alles met al het andere samenhangt”.

Begrip van het levend mechanisme

onzer aarde impliceert inzicht in eenvoudige biologische beginselen en ecologische begrippen. Ons moderne onderwijs, dat het accent legt op verwerving van kennis, heeft maar al te vaak de nadruk gelegd op het van buiten leren van een banale terminologie en op zichzelf staande feiten. Het heeft verzuimd de leerlingen praktisch inzicht in de levende natuur bij te brengen.

In zijn *Operating Manual for Spaceship Earth*, (uitgegeven door de Southern Illinois University Press, 1969), zegt R. Buckminster Fuller: „Een der interessantste facetten van ons ruimteschip is voor mij dat het een 'mechanisch voertuig' is, precies zoals een auto. Wanneer u een auto heeft, weet u dat u er benzine en olie in moet doen, dat er water in de radiator moet en dat de wagen

Het afladen van blikjes bij M&T Chemicals. Allerlei soorten blikjes — met tin, zonder tin, van staal, aluminium en legeringen — worden hier verwerkt tot staal, tin en andere bruikbare materialen.

M&T Chemicals Inc.

behoorlijk dient te worden onderhouden... Maar we hebben nagelaten ons ruimteschip Aarde te beschouwen als een volwaardige, integraal werkende machine, die — wil hij goed blijven draaien — van de gebruikers grondige kennis en een gedegen onderhoud verlangt.”

Bij elke nieuwe auto wordt een handleiding of een instructieboek voor dat bepaalde type meegegeven, en geen mens haalt het in z'n hoofd een nieuwe wagen te kopen zonder ervoor te zorgen dat hij die handleiding krijgt. Het is noodzakelijk dat de bestuurder bepaalde, zeer belangrijke dingen weet, wil de auto behoorlijk blijven lopen.

De veiligheidsfactor van de aarde

Onze planetaire machine is heel wat ingewikkelder dan een auto,

waarmee men al pech kan hebben wanneer een enkel kabeltje is losgeraakt, de benzineleiding verstopt raakt en nog tientallen andere storingen meer. Hoe is het dan mogelijk dat de aarde blijft functioneren ook al worden als gevolg van de vervuiling diverse belangrijke cyclussen verstoord? Het antwoord luidt dat de gecompliceerde constructie van de aarde tevens een veiligheidsfactor is.

„Volgens mij is de ontzaglijke rijkdom van ons ruimteschip Aarde de belangrijkste veiligheidsfactor, waaraan kan worden toegeschreven dat het de mens vergund werd zó lang zó erg onwetend te blijven”, zegt Fuller.

Wat hij voorstelt is een reeks algemene beginselen, gebaseerd op menselijke ervaringen; deze moeten dan de basis vormen van zijn „Instructieboek voor het ruimteschip Aarde”. Maar nieuwe gedragspatronen uitsluitend op menselijke ervaring gebaseerd, zijn ontoereikend. De ervaring is een waardevolle leermeester, maar... geen volmaakte. De lange reeks van menselijke fouten, die hebben geleid tot de enorme omvang van de milieucrisis, leert dat menselijke ervaringen alléén geen volledige handleiding kunnen zijn om problemen t.a.v. het menselijk gedrag op te lossen. Want het onberekenbare gedrag van de mens verstoort soms zijn gezond oordeel.

In zijn *The Challenge of Man's Future* zegt Harrison Brown: „Ik heb niet geprobeerd de toekomst te voorspellen, want de toekomstige loop der dingen hangt van de handelingen van de mens zélf af en die handelingen zijn over het algemeen uiterst onberekenbaar”.

Dit facet van de menselijke natuur werd ook begrepen door de profeet Jeremia, die gezegd heeft: „Het staat niet aan de mens zijn schreden te richten”. Welke bron kan ons dan wel voorzien van de benodigde gedragsregels, een handleiding voor het menselijk gedrag ten aanzien van het milieu?

Historicus Lynn White jr. gelooft dat het antwoord alleen maar in een nieuwe religie kan worden gevonden.

„Meer wetenschap en meer technologie zullen ons niet uit de huidige ecologische crisis halen, tenzij we een nieuwe religie vinden of onze oude opnieuw doordenken”, aldus White.

„Gezien het feit dat de wortels van ons probleem voor een aanzienlijk deel van religieuze aard zijn, moet de remedie noodzakelijkerwijs eveneens worden gevonden in de godsdienst, of men het nu zo wil noemen of niet. We moeten ons opnieuw grondig bezinnen op onze menselijke natuur en ons lot.”

Nieuwe gedragspatronen

De moderne christelijke wereld heeft niet echt geleefd volgens de bijbelse opdracht inzake het leefmilieu, n.l. in die zin dat men „de Hof van Eden heeft bewerkt en bewaard”, d.w.z. ons planetaire thuis verstandig heeft beheerd. Het moderne christendom en andere godsdiensten hebben de mens niet het juiste inzicht verschaft in de wijze waarop hij de aarde diende te behandelen.

Evenmin gaven deze godsdiensten de mens een concreet doel voor zijn eigen bestaan — anders dan een fysiek doel. De mens werd geacht veel meer te presteren dan enkel een fysieke beheersing van de aarde. Hij was voorbestemd te worden beoordeeld naar de mate van succes waarmee hij zijn opdracht, de aarde te bestendigen, zou volbrengen.

Het beheer van de aarde werd de mens toevertrouwd opdat hij haar zou verzorgen en bewaren, en haar op verantwoorde wijze zou exploiteren, waarmee dan wordt bedoeld dat hij jaar in jaar uit het milieu op peil zou houden. Hetgeen betekende dat geen enkele sterving of generatie iets zou doen ten koste van anderen of van latere generaties, bij voorbeeld door het totaal verbruiken van natuurlijke hulpbronnen, voor de gevolgen waarvan latere generaties zouden moeten opdraaien.

Alleen dán bestaat de zekerheid dat de aarde als een produktieve planeet zal voortbestaan. En alleen dan heeft men de zekerheid dat er natuurlijke bronnen (rijkdom) voor heel de mensheid aanwezig zullen zijn.

Bezieet men de wereld in het juiste perspectief, dan is ieder mens persoonlijk verantwoordelijk voor het welzijn van ieder ander. Dit betekent dat de „buitenwereld” volstrekt niet „buiten” is en ook niet mag worden gebruikt als vuilnisbelt voor ongewenste stoffen.

Dit nieuwe perspectief legt de mens de sociale plicht op de aarde en al

haar natuurlijke hulpbronnen op verantwoorde wijze te beheren. Het dwingt hem ertoe zich steeds weer af te vragen: „Wat zijn uiteindelijk de consequenties van mijn handelen?”

Verantwoordelijk gedrag

De voormalige minister van Binnenlandse Zaken der Verenigde Staten, Stewart Udall, zei in een beschouwing over een nieuwe technologische moraal: „In plaats van ons af te vragen 'kúnnen we het doen', dienen we te vragen 'móeten we het doen'”.

Het antwoord op de vraag 'móeten we' valt buiten het kader der conventionele wetenschap. Het is een kwestie van moraal en vergt derhalve een moreel antwoord.

Om een voorbeeld te geven: men kan auto's construeren met kleine, weinig luchtvervuiling veroorzakende motoren. De consumenten kunnen zulke wagens kopen, maar dikwijls prefereren ze het vermogen, de snelheid en het comfort van auto's met zwaardere motoren, die sterk luchtverontreinigend zijn.

„Wat voor een wagen *ik* neem, maakt op het totaal van de milieuverontreiniging nauwelijks iets uit”,

redeneert men dan. Zolang de mensen er het geld voor hebben, kopen ze waar ze zin in hebben, ongeacht de daardoor veroorzaakte verontreiniging. Maar het totaal van alle luchtvervuilende automotoren is dan een verpeste atmosfeer — een extra last die de gemeenschap moet dragen.

In dit verband past dan de vraag: „Kan de samenleving zich de extra kosten van vervuilde lucht en de aanzienlijke schade die hierdoor wordt veroorzaakt, wel permitteren?”

De luchtvervuiling is een specifiek voorbeeld hoe wij met ons allen moeten betalen voor de „vrijheid” ons in milieukwesties op een onverantwoorde wijze te gedragen — ook al kunnen auto's om heel andere redenen zeer wel „noodzakelijk” zijn.

Rijden in betrekkelijk „schone” dan wel „vuile” auto's is stellig geen zaak waarmee de luchtervuiling in een handomdraai kan worden opgelost; het is dan ook niet het voornaamste argument van dit artikel. Onze *houding* ten aanzien van het milieu en onze door deze houding ingegeven *daden* zijn in dit verband de voornaamste factoren.

Zoals prof. White zegt: „Méér

wetenschap en meer technologie zullen ons niet uit de huidige ecologische crisis halen, tenzij we een nieuwe religie vinden of onze oude opnieuw doordenken”.

Het paradoxale is dat de mens zó lang de ecologische consequenties van het redelijke bijbelse gebod de hof van Eden „te bewerken en te bewaren” over het hoofd heeft gezien. Dit gebod is juist de gezochte pijler voor een correcte toepassing van de kennis die de mens bezit ten einde het enige thuis dat we hebben — het ruimteschip Aarde — te behouden in plaats van het te schenden.

De bijbelse hof van Eden is feitelijk representatief voor het veel grotere ecosysteem van de totale aarde. In alle geledingen van dit ecosysteem wordt natuurlijke afval „geregeneereerd”. Tijdens de plantengroei verenigen elementen uit het licht, de aarde, de lucht en het water zich om hout, bladeren, bast en andere plant-aardige weefsels te vormen. Als afvalprodukten van dit proces, dat fotosynthese heet, wordt zuurstof in de atmosfeer gebracht. Dieren ademen deze zuurstof in om hun voedsel

(Zie verder pagina 29)

Waardevolle staal- (links op de foto) en tinstaven worden bij de M&T Chemical Inc. gewonnen. Het staal kan weer door staalfabrieken gebruikt worden. Het tin wordt tot soldeer of strategische chemicaliën verwerkt.

M&T Chemicals Inc.

Hebben wij de volledige Bijbel?

2e en laatste deel

In ons vorige nummer heeft u kunnen zien dat de canon van het Oude Testament reeds in de tijd van Christus was vastgesteld. Hij onderscheidde Zijn discipelen uit „de Schriften” — de wet van Mozes, de Profeten en de Psalmen — niet de apocriefen!

DE apocriefen werden nooit in de Schriften aangehaald.

Sommige mensen beweren ten onrechte dat de apostelen uit de apocriefen citeerden, of dat zij de apocriefen als gezaghebbend aanmerkten. Deze bewering is niet juist. De apocriefen werden 700 jaar nadat de drie indelingen van het Oude Testament onder gezag voltooid werden, door mensen aan de geïnspireerde boeken van het Oude Testament toegevoegd. Denkt u zich dat eens in! Zij werden niet eerder dan 400 jaar ná de geboorte van Christus op bedriegelijke wijze ingelast.

Maar wat moeten we denken van de bewering dat de apostelen een Griekse vertaling van het Oude Testament aanhaalden waarin ook de apocriefen waren opgenomen?

Hier komt het antwoord van Paulus:

Paulus geloofde en sprak over „niets . . . buiten hetgeen de profeten en Mozes [de wet] gesproken hebben, dat geschieden zou” (Hand. 26:22). Hij aanvaardde „alles, wat in de wet en de profeten geschreven is” — het Oude Testament! (Hand. 24:14.) Paulus zei niet dat hij in de wet, de profeten en de apocriefen geloofde.

De apocriefen werden geschreven tussen de tijd van Ezra en Gods

geïnspireerde profeten en de tijd van Christus — een tijd gedurende welke God opgehouden had Zijn profeten te zenden. Volgens algemeen getuigenis dat door iedereen erkend wordt, leefde de laatste van de oudtestamentische profeten in de tijd van Nehemia.

De apocriefen hebben geen goddelijk gezag achter zich. Zij zijn niet van God afkomstig. Op talrijke plaatsen *weerspreken* ze openlijk het geïnspireerde Woord van God. Ze introduceren heidense fabels en bijgeloof.

De apocriefen ontstonden in het geheim onder de Essenen, die vele van de gewoonten van de heidenen om heen heen hadden overgenomen.

Let eens op de inleiding van Schuhmacher tot de gecensureerde katholieke Bijbel, die uitgegeven wordt door het Douay Bible House te New York. Deze gedurfde inleiding beweert: „De Grieks sprekende joden in de diaspora, vooral die in Egypte, erkenden boeken als heilig waartegen de joden in Palestina in de loop der tijden achterdocht begonnen te koesteren en die ze in de na-christelijke tijden verwierpen omdat ze niet van goddelijke oorsprong waren. De protestanten volgen de traditie van de Palestijnse joden [de z.g. joods-Palestijnse canon] en verwierpen een aantal van de boeken die de Helleense joden in de diaspora [in hun canon van de Septuagint] als heilig aanvaardden. De katholieken volgen de traditie van de Helleense joden . . .”

Deze bewering heeft geen historische gronden. Laten we de geschiedkundige feiten eens bekijken.

De FEITEN der geschiedenis!

Ten eerste misten de joden in de diaspora, degenen die in heidense landen woonden en niet in Palestina, het gezag om voor zichzelf te beslissen welke boeken tot de Bijbel behoorden.

Ten tweede: de joodse gemeenschappen verlieten zich altijd op Jeruzalem aangaande enige beslissing in laatste instantie over de canon (de boeken die de regel of maatstaf vormen waarbij wij moeten leven — canon betekent „regel”).

Ten derde: de joden in de diaspora aanvaardden geen andere canon dan de boeken die door de joden in Judea aanvaard waren. De joodse filosoof Philo van Alexandrië, die in Egypte woonde, bezigde geen aanhalingen uit de apocriefen en hij verschaft niet de geringste grond voor de veronderstelling dat de joden in Alexandrië in zijn tijd geneigd waren enige van de boeken der apocriefen in hun canon van 'Heilige Schriften' te aanvaarden (H.E. Ryle, *Philo in Holy Scripture*, blz. xxxiii). Verder: „Als er controverse bestond tussen de diaspora en Palestina betreffende de canon, dan zou men een of andere toespeling erop van Philo verwachten, *maar er is geen enkele*”, schrijft E. Earle Ellis, in zijn boek *Paul's Use of the Old Testament*, blz. 34.

Sommige godsdienstige autoriteiten matigen zich een oordeel aan en nemen zonder meer aan dat de geïnspireerde nieuwtestamentische apostelen slechts uit één Griekse vertaling citeerden, nl. de „Septuagint”. Zij namen verder aan dat deze vertaling de apocriefen bevatte. Deze Griekse vertaling van het Oude Tes-

tament werd omstreeks 275 v.Chr. ter hand genomen. (Sommige plaatsen deze in de tweede eeuw v.Chr., enige tijd later.) Slechts de eerste vijf boeken van de Bijbel — de boeken van Mozes — werden oorspronkelijk vertaald. „Wanneer en door wie de andere boeken werden toegevoegd is geheel onbekend”, zegt Frederic G. Kenyon in *The Text of the Greek Bible*. „Enkele boeken zijn bijna woord voor woord vertaald; andere, zoals Job en Daniël zijn nogal vrij vertaald... In de Griekse vertaling van Jeremia ontbreken ongeveer 2700 woorden en de indeling is ten dele anders...” (uit de *Text of the Old Testament*, door Ernst Würthwein, blz. 37).

Dit is wat professor Kenyon verder zegt over de Septuagint en de verschillende verminkingen erin: „In het boek Job is de Septuagint ongeveer een zesde korter dan de Hebreeuwse tekst en er zijn grote afwijkingen in Jozua, 1 Samuël, 1 Koningen, Spreuken, Esther en Jeremia, en kleinere afwijkingen in andere boeken” (*Text of the Greek Bible*, blz. 29).

Septuagint oorspronkelijk zonder de apocriefen

De Septuagint geniet in feite geen gezag. Een gedeelte ervan mag goed vertaald zijn, speciaal de wet, maar veel ervan was totaal verminkt. Maar dit is niet alles. *De Griekse vertaling (Septuagint) van het Oude Testament was reeds volledig* voordat de meeste van de apocriefen zelfs geschreven waren! (Zie Edersheim in *The Life and Time of Jezus the Messiah*, blz. 26.) De katholieke bisschop Cyrillus van Jeruzalem, die omstreeks 315 n.Chr. werd geboren, zei dat tot die tijd erkend werd dat de Septuagint niet de apocriefen bevatte. Hij schreef: „Lees de Heilige Schrift — dat wil zeggen de 22 boeken van het Oude Testament die de 72 vertolkers vertaalden...” — de Septuagint. Let erop dat er geen 22 boeken plus zeven toegevoegde boeken waren! Er waren slechts de 22 rollen die vertaald werden (de 39 boeken van het hedendaagse Oude Testament, weet u nog wel, werden vroeger dikwijls op 22 rollen geschreven).

Zelfs indien de apostelen uit de Septuagint hadden geciteerd, dan zou dit daarom geen bewijs zijn dat

de apocriefen daardoor erkend zouden moeten worden. Het toevoegen van apocriefe boeken aan het Oude Testament begon niet eerder dan ongeveer 80 n.Chr. Talrijke frauduleuze boeken werden langzamerhand in de geïnspireerde canon geïntroduceerd. *Geen twee exemplaren van de vroegste katholieke Bijbels stemmen met elkaar overeen met betrekking tot welke apocriefe boeken toegevoegd dienden te worden.* Het duurde tot 397 n.Chr., tijdens de Synode van

den wat anderen moesten geloven. Dit was niet het gezag van God.

De bewijsvoering is overweldigend — de apostelen gebruikten de apocriefen niet en keurden ze evenmin goed.

Vanaf de derde eeuw werden slechts geleidelijk aan verschillende apocriefe geschriften aan de Septuagint toegevoegd. Een verder bewijs is dat *geen twee der oudste exemplaren van de Septuagint* dezelfde apocriefe boeken bevatten. Dit is een ABSOLUUT BEWIJS dat de Alexandrijnse joden geen vastgestelde canon (lijst van geïnspireerde boeken) hadden waaronder de apocriefen waren inbegrepen. De toevoeging van de apocriefen aan de Septuagint — de Griekse vertaling van het Oude Testament — was een kwestie van menselijke traditie. Er waren zoveel verschillende apocriefe boeken in omloop in de westerse wereld dat er in 397 n.Chr. een synode voor nodig was om te bepalen welke boeken als „goedgekeurd” in aanmerking zouden komen.

De apocriefen zijn dus geen deel van het geïnspireerde Oude Testament. Zij vormen geen deel van de Bijbel! *De Bijbel is zonder deze VOLLEDIG.*

De Septuagint was niet het enige Griekse Oude Testament

Er is ruimschoots bewijs voorhanden dat in aanhalingen in het Nieuwe Testament de apostelen niet de Septuagint gebruikten als zijnde de enige Griekse vertaling van het Oude Testament. TWEE VAN ELKE DRIE AANHALINGEN VAN HET OUDE TESTAMENT DIE IN HET NIEUWE TESTAMENT GEVONDEN WORDEN, STEMMEN NIET WOORDELIJK OVEREEN MET DE LEZING VAN DE SEPTUAGINT. „Paulus was bekend met andere Griekse teksten”, verklaart Ellis op blz. 15 van zijn boek, *Paul's Use of the Old Testament*. Op blz. 19 geeft hij verder toe: „Paulus maakte gebruik van verschillende vertalingen of overzettingen die aan zijn lezers bekend waren”. In de tijd van de apostelen waren er klaarblijkelijk verscheidene onderling verschillende vertalingen in het Grieks van het Oude Testament beschikbaar. Hoewel de eerste vijf boeken van de Septuagint oorspronkelijk door de joden werden goedgekeurd om in het Grieks gelezen te

(Zie verder pagina 30)

De BIJBEL Bewezen

Is de BIJBEL een boek over bijgeloof of over gezag? Heeft u voor uzelf wel eens onderzocht en echt bewezen of de Bijbel het geïnspireerde Woord van God is? Het bovenstaande boekje zal u het bewijs verschaffen. Schrijf ons om uw gratis exemplaar.

Carthago, voordat Augustinus, de Kanaänitische bisschop van Hippo in Noord-Afrika, de Synode van Carthago ertoe bracht om zeven apocriefe boeken in 't algemeen goed te keuren. Nog ten tijde van 363 n.Chr., tijdens de Synode van Laodicea, verwierp de Griekse Kerk de apocriefen in hun geheel. En de rooms-katholieke geleerde Hiëronymus, die de Latijnse Vulgaat samenstelde, verwierp de apocriefen en baseerde zijn vertaling direct op het Hebreeuwse Oude Testament. Pas op 8 april 1546, tijdens het Concilie van Trente, werden degenen die de apocriefen verwierpen tot „anathema van Christus” verklaard! Hier hebben we het gezag van mensen die bepaal-

WAAROM ZIJN UW KINDEREN NIET GEZONDER ?

Honderden van u lezers hebben zich afgevraagd hoe u uw kinderen naar behoren kunt voeden. Hier is het antwoord van een arts en een biochemicus die dit probleem in zijn ware licht ontleed hebben.

door dr. Ralph E. Merrill en dr. Stig R. Erlander

DE MEESTEN van onze kinderen lijden aan bloedarmoede, zijn vaak verkouden, hebben vaak amandel- of oorontsteking of hun maag is van streek. Velen van hen hebben misvormde beenderen en lijden aan tandbederf. Een feit dat tevens ernstig te denken geeft is dat aangeboren vervormingen en zwakheden aan het toenemen zijn en dat kwaadaardige ziekten bij heel jonge kinderen vandaag vaker voorkomen dan vroeger.

Kinderen kunnen gezond zijn

Laten we in de eerste plaats niet vergeten dat algemeen erkend wordt dat in vele verafgelegen streken, waar men honderden jaren lang onder „primitieve” omstandigheden geleefd heeft, de moeders hun baby's gedurende meer dan een jaar de borst geven en dat deze kinderen heel gezond zijn.

Zij kennen praktisch geen ziekten, lichamelijke afwijkingen of tandbederf — mits zij leven van hun inheems voedsel (waarvan verschillende soorten zeevis gewoonlijk deel uitmaken) en onze moderne geconserveerde en geprepareerde voedingsmiddelen buiten hun bereik blijven. Dat is natuurlijk niet voor alle inlandse bevolkingen het geval. Vele inlanders hebben erbarmelijk slechte eetge-

woonten en een heel slechte gezondheid. Maar er zijn uitzonderingen: de stammen die wél goede eetgewoonten en een uitstekende gezondheid hebben.

Als we uitgaan van de gewoonten van deze inlandse stammen, van de ervaringen van onze dierenartsen bij het fokken van gezonde dieren en van de waarnemingen van vele medici en tandartsen, kunnen we tot bepaalde gevolgtrekkingen komen aangaande de vraag waarom onze kinderen niet gezond zijn. Het is thans heel duidelijk geworden dat de gezondheid van onze kinderen ernstig ondermijnd wordt door de *poevere voeding* van onze vaders en moeders en vooral van de moeders gedurende hun zwangerschap. Een andere belangrijke factor is het bijzonder ontoereikende dieet van het kind gedurende zijn eerste levensjaren.

De waarheid over „verrijkt” voedsel

Laten we hier meteen al even stilstaan en er ons rekenschap van geven dat volwaardig voedsel uit levende stoffen bestaat die het juiste evenwicht tussen de voedingsstoffen die ons lichaam nodig heeft, in stand houden. Het is misleidende voorlichting wanneer men het een of andere voedselprodukt „verrijkt” noemt, al-

leen maar omdat het enkele synthetische of „natuurlijke” vitamines bevat. Integendeel, dergelijk „verrijkt” voedsel zou eerder gedenatureerd voedsel genoemd moeten worden. Elk voedsel dat zo arm aan voedingsstoffen is dat het verrijkt moet worden is niet waard gekocht te worden. We maken ons alleen maar wat wijs als we voedselarm voedsel tot ons nemen en we proberen essentiële vitamines of enzymen, in welke vorm dan ook, te vervangen door injecties, pillen, capsules of vloeibare versterkende middelen zoals levertraan.

Het is duidelijk aangetoond geworden dat sommige der „natuurlijke” of synthetische vitamines, met name A en D, vaak beslist schadelijk zijn wanneer zij over een lange periode in de vorm van levertraan of pillen ingenomen worden. En als u extra vitamines of enzymen neemt, dan is het meer dan waarschijnlijk dat u een té grote dosis van *sommige* vitamines krijgt.

In 't gunstigste geval gedragen vitamines zich als stimulerende drugs door diegenen die geconserveerd en geprepareerd voedsel eten, een tijdelijk opkikkertje te geven. Maar zij verschaffen ons niet de natuurlijke, volmaakt evenwichtige en essentiële elementen die we voor de vernieuwing en de opbouw van ons lichaam nodig hebben.

Wanneer men dergelijke pillen gebruikt wordt het evenwicht aan vitamines of mineralen verstoord. Dit vitamines of mineralen verstoord. Dit verstoord evenwicht heeft anlever, de nieren en mogelijk ook andere organen andere vitamines en mineralen moeten opmaken om de overtollige kwijt te kunnen raken.

Bovendien zijn zelfs de geleerden

zich niet werkelijk bewust van al de ingewikkelde betrekkingen tussen de verschillende voedingsstoffen. Evenmin kunnen al de schadelijke gevolgen van geconserveerd en geprepareerd voedsel door de extra vitaminen weggewerkt worden omdat de laatstgenoemde zelf ook geprepareerde voedingsstoffen zijn. De gezonde benadering is volwaardig, natuurlijk voedsel te eten, dit voedsel op de juiste manier te bereiden, en te weten wat kunstmatig bewerkt voedsel is en dat dan te vermijden.

De voeding van de zuigeling

In dit artikel zullen we hoofdzakelijk aandacht schenken aan de voeding van de zuigeling die, wil hij gezond zijn, in de eerste plaats een gezonde erfelijke aanleg moet hebben.

Als de voeding van de ouders en vooral van de moeder doeltreffend is, zal de pasgeboren baby gedurende tenminste zes maanden op borstvoeding waarschijnlijk heel gezond en gelukkig zijn. Een manier om de borstvoeding van de moeder te doen toenemen, is minstens elke morgen een groot bord havermoutpap te eten. De beste havermoutpap verkrijgt men door het ongebuild graan juist voordat men het „au bain-marie” kookt, één keer in een niet te fijn afgesteld molentje te malen. Wanneer men geen natuurlijk ongebuild havermeel kan krijgen, gebruik dan liever normale havermout die beter is dan de vlugkokende. Vóór het koken van dit soort van havermout kan dit fijner gemaakt worden met een mixer of een molen.

Het kan voorkomen dat de baby om meer melk vraagt dan sommige moeders in hun gezondheidstoestand op dat ogenblik kunnen geven. In dit geval is het beste vervangingsmiddel rauwe geitemelk of gekeurde, rauwe koeiemelk, indien verkrijgbaar. Indien gewenst kan de melk in het begin met één deel gekookt water tegen twee delen melk verdund worden. Het gekookte water kan dan geleidelijk verminderd worden tot de baby 6 maanden is wanneer hij in staat zou moeten zijn onaangelengde melk te drinken.

Aan de flesvoeding noch aan enig andere voeding van de baby mag witte, grove, bruine of basterdsuiker toegevoegd worden. Natuurlijke, ongekookte honing mag evenwel, indien gewenst, aan de melk toegevoegd

worden. Dergelijke honing wordt na enige tijd troebel en kristalliseert daarna tot een vrij harde massa. Deze „versuikerde” honing kan men door langzame en zachte verwarming (tot 60°) weer vloeibaar maken. Vergeet niet dat pasteurisatie of verhitting vele van de in melk voorkomende voedingsstoffen kan vernietigen. Hierdoor wordt de melk vermoedelijk gedeeltelijk onverteerbaar.

Wanneer de baby om meer voedsel vraagt, zo tegen 6 of 9 maanden, kan men hem wat groenten geven (een theelepeltje of twee om te beginnen), bij voorkeur gekookt en vermengd tot een zacht papje in moeders eigen keuken. Wanneer u dit doet, gebruik dan *enkel verse groenten!* Verpakte havervlokken of cornflakes en dergelijke, alsmede babyvoedsel en ingeblikte melk is feitelijk gedenatureerd voedsel en vormen povere vervangingsmiddelen voor het natuurlijke, onverwerkte voedsel. Daarbij bevatten zij vaak nog schadelijke chemicaliën. Indien de baby geen voldoende voeding uit de melk en uit de tot brei verwerkte fruit en groenten krijgt, kan men hem de een of andere pap geven, vervaardigd van versgemalen volkoren graan, verwarmd „au bain-marie”, fijngemaakt in een mixer, met melk en een beetje honing toegevoegd. Dunne havermoutpap is verkieslijk omdat de baby die makkelijker kan verteren dan dunne tarwepap en omdat zij driemaal zoveel kalk bevat.

Wat de tekortkomingen van blikjesmelk betreft is het nu definitief bewezen dat de hoge temperatuur die nodig is om de melk in blikjes te steriliseren niet alleen een verlies aan vitamine C veroorzaakt, maar ook een ernstig verlies aan vitamine B6 (pyridoxine). Het gebrek aan deze vitaminen heeft bij sommige kinderen stuipen veroorzaakt.

Ook verwijderen sommige producenten van blikjesmelk het natuurlijke botervet en vervangen het door margarine, die van alle natuurlijke vitaminen en mineralen met voedingswaarde ontdaan is. Margarine is evenals alle andere synthetische vetten door hydrogeneren uit goedkope plantaardige olie afkomstig van katoenzaad of copra verkregen. Dit betekent dat de olie onder hoge temperatuur en druk bij aanwezigheid van een katalisator gekookt wordt waarbij het waterstof opneemt. De oorspronkelijke olie wordt afge-

broken en een nieuwe verbinding neemt haar plaats in. Het daaruit voortkomende donkere en viesruikende smeer wordt vervolgens gebleekt en reukloos gemaakt tot een zuiver wit kleurloos en smaakloos synthetisch vet. Het kan vervolgens gebruikt worden om boter, reuzel en ander bak- en braadvet na te maken.

De *fysische* eigenschappen van het nieuwe produkt zijn heel aantrekkelijk, maar de resultaten op het gebied van *voedingswaarde* zijn onaantrekkelijk. Vanuit het standpunt der voedingswaarde vallen deze synthetische vetten in dezelfde categorie als witte suiker en gedestilleerde alcohol. Bij de bereiding van voedsel zoals groenten zou bijna uitsluitend olijfolie of goede roomboter gebruikt moeten worden.

Feiten ter overdenking

Het is absoluut noodzakelijk dat de baby een hoeveelheid voedsel krijgt die het volledige vitamine B-complex bevat. Buiten de moedermelk zijn de beste voedingsmiddelen met dit volledig vitamine B-complex de bovenvermelde havermoutpap, volkoren tarwepap, groenten en fruit. Zij bevatten ook vitamine C en vitamine A, D, E en F. En, wat ook heel belangrijk is, deze levensmiddelen bevatten ook onbekende vitaminen die al even noodzakelijk kunnen zijn als die al bekend zijn.

Wanneer de baby acht of negen maanden oud is, kan men hem geleidelijk over een periode van verscheidene maanden leverpuree en ander vlees en vis, wrongel, zachtgekookte eieren en volkorenbrood geven.

Maar de uit wit meel bestaande voedingsmiddelen, witte suiker en andere geconserveerde en geprepareerde produkten geven alleen maar aanleiding tot ziekten. Dit betekent geen jam, geen gelatine of andere gelatine-produkten, geen snoepgoed, geen cake, geen ijs en geen frisdranken. (Natuurlijk kan cake en ijs van natuurlijke voedingsmiddelen gemaakt worden en als dit het geval is, dan is er natuurlijk niets verkeerd mee.) Wij moeten leren deze zoetheid en frisdranken te beschouwen als langzaam werkende vergiften die ons lichaam van kalk beroven en geleidelijk de gezondheid en de beenderstructuur van het lichaam ondermijnen. ■

„Maar mijn zoon is een goeie jongen!”

Deze woorden van de vader klonken door de gang, gericht tot de politieagent in de deuropening. Maar waarom is het eigenlijk nodig dat zoveel huisgezinnen door een familiedrama bezocht worden? Wat valt ertegen te doen?

door Roderick C. Meredith

„**W**AAROM moet u ons op deze tijd lastig vallen?” vroeg de vader, terwijl hij de politiemans te woord stond. „Heeft hij geld nodig? Zeg het me dan, dan zal ik het sturen. Maar stoort ons tenminste niet op dit nachtelijke uur!”

Was deze vader werkelijk bezorgd over zijn zoon van vijftien die al de halve nacht van huis was en nu blijkbaar in aanraking was gekomen met de politie? Nauwelijks. Als zo vele vaders was hij waarschijnlijk meer uit zijn humeur, omdat hij gestoord was terwijl hij met vrienden zat te drinken en te poken.

Te veel ouders zijn onverschillig

In grote delen van onze westerse wereld krijgt de jeugd GEEN DOEL mee in het leven, geen werkelijke leiding noch discipline, en bedroevend weinig liefde, aandacht en belangstelling van de kant van hun ouders.

En toch, het zijn ONZE KINDEREN — of die van onze buurman naast ons. Zij wonen in onze straat, in onze stad — nú! Zij zullen stellig hun stempel drukken op onze toekomst, want zij zijn bestemd de leiders van morgen te worden.

Meer en meer zijn de handhavers van de wet tot de conclusie gekomen dat de schuld veelal bij de *ouders* van de ontspoorde kinderen ligt. Hoeveel politieautoriteiten hebben al niet gewaarschuwd: „De kwestie is dat veel te veel ouders eenvoudig niet weten waar hun kinderen 's avonds uithangen — of dat het hen niets kan schelen”.

Het is hoog tijd dat alle ouders **WAKKER WORDEN!** Als u kinderen heeft dan heeft u van God de verantwoordelijkheid gekregen uw kinderen te onderwijzen en te leiden. U heeft ook de gelegenheid gekregen uw gezinsleven vreugdevol en productief te maken, hetgeen een ongekende verrijking van uw eigen leven betekent, terwijl u leiders voor de Wereld van Morgen kweekt!

Zo kunt u deelhebben aan een rijk leven

De grote Schepper-God inspireerde de psalmist te schrijven: „Als de Heer het huis niet bouwt, tevergeefs zwoegen de bouwlieden daaraan...” (Psalm 127:1, *N. Vert.*)

Hoeveel gezinnen zijn er niet gebouwd naar *mensentrant* in plaats van naar de geest van GOD?

Heeft u ooit nagedacht over wat de psalmist verder zegt? „Zie, zonen [kinderen] zijn een erfdeel van de Heer; en een beloning is de vrucht van de schoot. Als pijlen in de hand van een held, zo zijn de zonen der jeugd. Welzalig de man die zijn pijlkoker met deze heeft gevuld. Zij worden niet beschaamd, als zij spreken met de vijanden in de poort” (vers 3-5).

Onze Schepper — ja, er *is* een God die de Schepper is — zegt ons in deze verzen dat kinderen een ZEGEN zijn — géén plaag! Toch voelen ouders het maar al te vaak als een hinderlijke „last” dat zij tijd moeten besteden aan hun kinderen — dat zij met hen moeten spelen, aandacht aan hen schenken, hen moeten onderwijzen en vormen. Kinderen zijn werkelijk „schatten”, als de ouders maar de juiste aandacht aan hen hebben besteed. „Gelukkig” is de man die zijn pijlkoker ermee gevuld heeft.

De God waarvan de meeste opvoeders niets willen weten, zegt verder: „Welzalig ieder die de Heer vreest, die in zijn wegen wandelt... Uw vrouw zal zijn als een vruchtbare wijnstok binnen in uw huis: uw zonen

als olijscheuten rondom uw dis" (Psalm 128:1-3, *id.*).

Wat een verheffend en bezielend beeld! Daar is de vader met zijn lieve, hem onderdanige vrouw aan zijn zijde, omringd door hun kinderen die hun reine, gezonde gezichtjes naar hen opheffen — de vrucht van hun lichamen en van hun leven. Dit is inderdaad het beeld van een miniatuur „koninkrijk”, met de vader als koning en de moeder als koningin van dit kleine — maar uitermate gelukkige — koninkrijk.

Elk gezin zou zo'n koninkrijk moeten zijn! Elk gezin moest een geest van harmonie, van warmte en toewijding, van geven en dienen ademen. Het zou een oord van vreugde en geluk moeten zijn.

Is het een wonder dat Jezus heeft gezegd, „Ik ben gekomen, opdat zij LEVEN zouden bezitten en wel in *overvloed!*” (Joh. 10:10, *Willibrord-vertaling.*) Dit gelukkige en overvloedige leven kan de spil vormen van uw gezin! Uw gezinsleven moet het toneel zijn van diepe vreugde en vrede, van inspirerende en waardevolle ervaringen — dit alles moet u in het milieu van uw gezin samen met uw vrouw en kinderen diep en ten volle beleven en delen.

Wat u van uw huwelijk en de opvoeding van de kinderen maakt, daarvan zal het resultaat onmiskenbaar worden in uw kinderen! Zij zijn een afspiegeling van *het karakter* dat u heeft, van het gezinsleven dat u leidt. Zij zullen uw naam doen voortleven in dit leven en waarschijnlijk ook in de Wereld van Morgen.

Wij hebben de opdracht, ieder van ons, een harmonieus en gelukkig tehuis op te bouwen. Vermijd daarom in uw gezin luide kibbelpartijen en frustrerende ruzies. Hoeveel gezinnen zijn er niet waar de ouders in het bijzijn van de kinderen voortdurend met elkaar overhoop liggen, ruzie maken en op elkaar afgeven? Een goede vriend vertelde mij eens van een vriendje uit zijn jeugd die, toen hij nog klein was, altijd begon te stotteren wanneer zijn vader en moeder hooglopende ruzie met elkaar hadden. Ook gedurende zijn puberteitsjaren bleef hij stotteren en dit heeft zelfs nu nog invloed op zijn persoonlijkheid! Zo diep en onherstelbaar kunnen dergelijke jeugdtrauma's zijn.

U moet er doelbewust naar streven

uw gezin, uw kinderen vertrouwd te maken met *het overvloedige leven* — Gods leven! Ouders moeten een „team” vormen!

Ten einde de juiste sfeer van geluk en harmonie in uw gezin te scheppen moeten de ouders om te beginnen volkomen eensgezind zijn in hun optreden. Zij moeten leren samen te werken en één lijn te trekken.

Laten we weer eens kijken wat het meest misverstane boek — de Bijbel — hierover zegt. Daar leest u eerst over de verantwoordelijkheid van de vrouw en dan over die van de man voor het welslagen van het teamwerk: „Gij vrouwen, weest aan uw eigen man onderdanig, gelijk aan de Heer; want de man is het HOOFD van de vrouw, gelijk ook Christus het Hoofd van de Gemeente is . . .” (Ef. 5:22-23). Hoe kunnen vrouwen het grote geluk en de diepe vreugde deelachtig worden die zij in hun gezin zoeken? Door te leren voor hun mannen de „hulp” te zijn die zij nodig hebben.

Vrouwen, u moet leren blijmoedig en gewillig gehoor te geven aan wat uw man wil, voor zover dat in overeenstemming is met de geopenbaarde wil van God. U moet leren het uwe bij te dragen tot het welslagen van de besluiten van uw man!

Is het vaak niet zo dat de vrouw, wanneer de man iets wil waarmee zij het niet eens is, tegenstribbelt en probeert hem stiekum te dwarsbomen? Dit is absoluut fout!

Een vrouw die werkelijk een succes van zichzelf maakt en gelukkig is, zal met haar man samenwerken, hem steunen en achter hem staan om wat hij heeft besloten te doen slagen! Zij zal hem in het bijzijn van de kinderen of hoe dan ook nooit afvallen. Zij zal naast hem staan — naar hem opzien als de spil, de leider, en oprecht en vol waardering dankbaar zijn voor zijn liefde, bescherming en steun.

Dit gedeelte uit de brief aan de Efeziërs vervolgt met deze opwekking aan het adres van de mannen: „Gij mannen, *hebt uw eigen vrouw lief*, gelijk ook Christus de Gemeente liefgehad heeft, en Zichzelf voor haar heeft overgegeven” (Ef. 5:25). Zoals Christus zorgt voor de Kerk, haar in bescherming neemt en Zijn leven voor haar heeft gegeven, zo moet iedere man zijn vrouw liefhebben, beschermen en verzorgen — *als zijn eigen lichaam* (vers 28).

Gij mannen moet rekening houden

met de wensen van uw vrouw, en bij elk besluit dat u neemt steeds denken aan wat het beste is voor het gehele gezin. Elk van u moet een innerlijke bezorgdheid en LIEFDE voor uw vrouw tonen, haar aanmoedigen en inspireren zich in haar vrouw-zijn ten volle te ontplooiën. U moet in elk opzicht alles wat in uw macht ligt doen voor haar geluk en de vervulling van haar persoonlijkheid.

Man en vrouw moeten dus te zamen en eensgezind hun kinderen vormen en onderwijzen in een gezin dat gebaseerd is op liefde, warmte, een geest van hulpvaardigheid en oprechte vreugde in een rijk gezinsleven! Let op hoe de lering verder gaat: „En gij vaders, verwekt uw kinderen niet tot toorn [frustreer ze niet], maar voedt hen op in de lering en vermaning van de Heer” (Ef. 6:4).

Van jongs af aan moeten kinderen geleerd en onderwezen worden. Maar daarnaast hebben zij ook liefde, geborgenheid en koesterende zorg nodig. U moet bereid zijn om tijd aan uw kinderen te besteden — hen lief hebben, met hen te spelen en hen te vormen — een enorme verantwoordelijkheid! Dit zal dan ook meestal beslissend zijn voor de vraag of de kinderen een intens gevoel van warme genegenheid, liefde en respect voor u zullen hebben of dat zij een koele, afwijzende houding tegen u aannemen.

Als man en vrouw bereid zijn aan elkaar en aan hun kinderen de nodige tijd en aandacht te besteden, dan zal een uitermate gelukkig gezin en „koninkrijk” hun deel zijn. In de beslotenheid van deze kleine gemeenschap zullen zij lessen van liefde, geluk en zelfdiscipline leren die hun verlengstuk zullen vinden in de verantwoordelijkheden waarvoor God ons op deze aarde heeft geplaatst — deel te hebben aan Zijn bestuur, Zijn maatschappij en Zijn koninkrijk in de Wereld van Morgen.

Hier volgen zeven regels voor een waarlijk gelukkig gezinsleven:

Leer te studeren in gezinsverband

Maak er een gewoonte van om geregeld — minstens enige keren per week — samen met uw kinderen de zo belangrijke beginselen die tot een succesvol leven leiden, te overdenken en te bespreken. Bestudeer met hen elementaire artikelen uit *De ECHTE WAARHEID* en wek in hen het enthous-

siasme om van hun leven een succes te maken. Heb gesprekken met hen, van vader tot zoon, van moeder tot dochter, vertel hen van de ervaringen en lessen uit uw eigen leven, in de hoop dat zij niet door schade en schande wijs hoeven te worden. Onderwijs hen ook in positieve zin in de beginselen van succes en geluk.

Onderwijs uw kinderen in fundamentele zaken zoals eerlijkheid en rechtschapenheid, de waarde van hard werken en een produktief leven. Leer ze dat ze NOOIT mogen liegen of bedriegen. Leer ze eerbied te hebben voor het leven en het op prijs te stellen — dat ze VOORZICHTIG moeten zijn bij het spelen, het zwemmen en fietsen, zodat u nooit een begrafenisplechtigheid zult hoeven te laten houden voor een van uw eigen kinderen! Leg hen uit, sprekend van hart tot hart, hoe belangrijk dit is.

Leer uw kinderen — naarmate zij groter worden — kranten en tijdschriften te lezen om op de hoogte te blijven van wat er in de wereld gebeurt. Leer hen boeken te lezen die de moeite waard zijn — boeken over aardrijkskunde, geschiedenis, de biografieën van grote mannen die geslaagd zijn in het leven. Wek in uw zoons en dochters de gepaste eerbied en begeerte om van hun leven een succes te maken!

Trek er tijd voor uit om met hen bijzondere artikelen uit de verschillende dagbladen en tijdschriften die u leest te bespreken — artikelen die handelen over levens- en succesprincipes, waarvan u vindt dat de kinderen vertrouwd mee moeten zijn. Leer ze deze dingen met wijsheid en op evenwichtige wijze in praktijk te brengen. Wijs hen als voorbeeld op de talloze multimiljonairs die alles wat zij bezitten zouden willen geven hebben! Leer hen dat inhalige, hebbelijke methoden om vooruit te komen NIET de ware weg zijn die leidt naar blijvend geluk en succes. Maar breng hen — op evenwichtige wijze — de zin bij om hun geest, hun lichaam, hun persoonlijkheid en karakter te ontwikkelen, zodat zij produktieve mensen en leidende figuren kunnen worden, met God als Leidsman in hun leven! Lees hen voor uit het meest veronachtzaamde boek, de Bijbel, en leg hen uit hoe zij de wijsheid die in dat boek is samengevat, in praktijk kunnen brengen. Deze vorm van

onderwijs, leiding, liefde en inspiratie zullen uw kinderen hun leven lang niet vergeten. Het zal voor hen een steun zijn en de invloed ervan in hun leven zal niet alleen tot het einde van deze tijden, maar tot in alle eeuwigheid blijven bestaan. Dat is een vaststaand feit!

Maak het doen van karweitjes thuis tot een goede gewoonte

Miljoenen kinderen groeien tegenwoordig op zonder de discipline van werken en van een produktief leven gekend te hebben. In hun vrije tijd komen zij dan tot allerlei tijdverknoeiing en dwaze gewoonten. Zeraken er nooit aan gewend te werken en iets te presteren in het leven.

Breng uw kinderen daarom de gewoonte bij om te werken.

Zelfs in de stad kunt u allerlei dingen vinden voor uw kinderen om te doen, *als u het maar behoorlijk regelt*. De jongens kunt u gras laten maaien, bladeren harken, sneeuw ruimen, hout en aanmaakhout voor de haard halen en ook laten helpen met stofzuigen en het schrobben van de vloeren. De meisjes kunnen in de regel helpen afwassen, het huis schoon houden, meubels boenen en dergelijke karweitjes. Elk kind moet leren zijn eigen kamer netjes te houden, elke dag zijn eigen bed op te maken, en de dingen altijd weer op te bergen waar ze thuishoren en om overal in huis ordelijk te zijn. Daardoor krijgt het kind een gevoel van verantwoordelijkheid en plezier om dingen te doen en dit kan, meer dan u denkt, een ongelooflijk belangrijke factor zijn voor succes later in hun leven.

Maak omgang in de familiekring tot een gewoonte

Warme en liefdevolle omgang met elkaar in het gezin is een essentiële faktor voor de ontwikkeling van een gevoel van geborgenheid bij het kind. Dit is een van de dingen die ertoe bijdragen dat het kind een evenwichtige persoonlijkheid en een positieve houding tegenover het leven ontwikkelt. Het moet in elk gezin te allen tijde zó zijn dat de gezinsleden met elkaar over de dingen praten en lachen, werkelijk *met* elkaar leven — en dat geldt speciaal gedurende de maaltijden. Maaltijden waarvoor het gehele gezin bijeen zit, betekenen ontzaglijk veel voor de ontwikkeling

van uw kinderen. In de boven aangehaalde 128e Psalm wordt dit beeld in feite geschilderd: „Uw zonen als olijscheuten rondom uw dis”. De maaltijden zijn bij uitstek de gelegenheid om met de kinderen over de belevenissen van de dag te praten.

Vraag Jantje: „Wat heb je vandaag op school geleerd?” En toon belangstelling voor wat hij antwoordt, hoe hij praat over wat er al zo in zijn leventje gebeurt. Tracht te weten te komen met wie uw kinderen omgaan en wat voor kinderen het zijn! Leer uw kinderen op een constructieve manier — niet door afkammen en kritiseren — om de juiste vriendjes uit te zoeken, om te spelen zoals het hoort, zonder vechten en ruzie maken en zie toe dat zij gewoonten ontwikkelen waardoor zij later in het leven kunnen slagen.

Leer naar uw kinderen te luisteren! Let op de toon van hun stem, hun persoonlijkheid en het enthousiasme — of gebrek eraan — waarvan zij blijk geven. Probeer ze dan te leiden en aan te moedigen om zich verder te ontwikkelen — en zorg er in elk geval voor, zelf het goede voorbeeld te geven. Want kinderen zullen meer dan iets anders vooral *uw* voorbeeld navolgen.

Leer met uw kinderen vrolijk te zijn en ze innig lief te hebben. Zorg dat zij weten van wie zij afstammen — wat voor mensen hun overgrootouders en grootouders waren, hoe uw eigen jeugd was, enz., want dit zijn dingen die hen een gevoel van continuïteit en bestemming in het leven geven. Hoewel u altijd als ouder en mentor van het kind een gepaste waardigheid moet bewaren, kunt u gerust grapjes maken en lachen met de kinderen, het uiten van hun eigen persoonlijkheid stimuleren en ervoor zorgen dat zij meer dan in iets anders, hun zekerheid en vertrouwen bevestigd vinden in de familiekring.

Maak er een gewoonte van spelletjes en uitstapjes te organiseren met het hele gezin

Behalve dat u met elkaar converseert en samen bent aan tafel en in en rond het huis, moet u er een gewoonte van maken om van tijd tot tijd met de kinderen spelletjes te doen en vele uren gezellig met hen samen door te brengen. Vaak zullen kinderen zich later levendig herinneren dat hun vader hen op zijn rug placht te laten rijden, plezier met hen had en

met hen op de grond stoeide. Dit zijn dingen die — op de juiste manier en zonder ruwheid gedaan — meer dan wat u verder ook met hen doet, een atmosfeer van verbondenheid en vertrouwde scheppen tussen u en uw kinderen. Kaartspelletjes met het hele gezin, monopolie, balspelen, enz. — het zijn allemaal dingen die u uw kinderen kunt leren, zodra zij er groot genoeg voor zijn.

Als de gelegenheid zich voordoet, ga dan met het hele gezin picknicken, een trektocht maken, kamperen, vissen. Zulke gezinsuitstapjes zijn voor uw zonen en dochters belevenissen die zij zich hun leven lang zullen herinneren. In mijn eigen leven staat mij nog steeds duidelijk voor de geest hoe mijn vader en moeder mij talloze malen meenamen naar ons huisje aan een riviertje of met mij gingen picknicken of tochtjes maken — het zijn enkele van de gelukkigste herinneringen uit mijn jeugd.

Vaders, u moet uw zoons bijbrengen zich op een gezonde en krachtig makende manier te ontspannen. Neem ze mee op jacht of op een kanotocht. Leer ze steeds voorzichtig te zijn. Leer ze om hard te werken, dingen tot stand te brengen, productief te zijn. Leer ze zelfvertrouwen te ontwikkelen en niet slap of verwijfd te zijn. Leer ze met een lage stem te spreken als een man.

Als u het erop aanstuurt dat uw kinderen altijd in gezinsverband spelen en bezig zijn, en hen nu en dan toestaat een of twee andere kinderen met een goed karakter mee te brengen, zult u het gevaar van jeugdmisdadigheid, een kwaad waartoe zo veel kinderen waar niet naar omgekeken wordt vervallen, bij uw eigen kinderen in beginsel voorkomen. Hierdoor zult u nauw contact met hen blijven houden en in staat zijn hun leven nog jaren lang te leiden.

Training en discipline in het gezin zijn onontbeerlijk

Veel mensen trainen hun hond beter dan dat ze hun eigen vlees en bloed opvoeden! Zij zijn urenlang bezig om hun hond te leren zitten, achter te blijven en commando's te gehoorzamen, terwijl zij voor hun kinderen nauwelijks tijd hebben om hen gehoorzaamheid bij te brengen.

De levende God leert ons: „Leer de jongen [het kind] de eerste beginselen naar de eis van zijn weg; als hij ook oud zal geworden zijn, zal hij daarvan

niet afwijken” (Spreuken 22:6). Als ouder heeft u zowel de verantwoordelijkheid als de gelegenheid gekregen niet alleen uw kinderen gehoorzaamheid te leren en eerbied voor de rechten en het eigendom van anderen, maar ook om hen het belang te doen inzien van de ontwikkeling van hun persoonlijkheid, de juiste beschaving, en het belang van zelfdiscipline en studie. U heeft de potentiële leiders van de Wereld van Morgen in uw hand! Alles hangt van u af: hoeveel tijd en moeite u bereid bent aan hun vorming te besteden.

„De dwaasheid is in het hart van de jongen [het kind] gebonden; de roede der tucht zal ze verre van hem wegdoen” (Spreuken 22:15). Hier laat God ons zien dat alle kinderen in aanleg jeugdige misdadigers zijn! Het is een kwestie van hen op de juiste manier te *vormen* en te *onderwijzen* en, zo nodig, een *pak slaag* te geven, waarbij u zichzelf volkomen moet beheersen, wanneer zij per se niet willen gehoorzamen als hen iets nadrukkelijk wordt gezegd of opgedragen. Dat betekent NIET dat u een kind in woede onbarmhartig moet AFRANSELEN, maar dat u hem, in alle rust en kalmte en met volkomen zelfbeheersing, fikse klappen moet weten te geven op de plaats die de Almachtige God daarvoor heeft bestemd, totdat het oprecht spijt heeft van zijn dwaze houding! Dit soort van LIEFDEVOLLE terechtwijzing is iets dat een kind in zijn geest en in zijn hele persoonlijkheid meer dan enige andere methode een diep gevoel van zekerheid en evenwichtigheid geeft! Indien u meer over dit uiterst belangrijke onderwerp wilt weten, en

indien u het Engels voldoende machtig bent, schrijf ons dan onmiddellijk om *The Plain Truth about Child Rearing*. Dit boekje geeft u onschatbare informatie over het disciplineren van uw kind op de wijze zoals God het wil.

Geef deze kwestie van opvoeding en discipline een belangrijke plaats in uw gezinsleven. Leer uw kinderen zich niet alleen lichamelijk te beheersen, maar ook hun emoties, hun humeur en hun gedachteleven in de hand te houden. Houd hen verre van alle rivaliteit, van hebzucht, gewelddadigheid, afgunst, dwaze dagdromerij en wellust. Leer hen positief te denken, positief te leven en zich ten doel te stellen te leven naar het oogmerk dat de Schepper met hen voorhad en zich voor te bereiden op het glorierijke leven dat vóór ons ligt in de Wereld van Morgen!

Kweek samenhorigheidsgevoel en liefde in uw gezin aan

Misschien heeft u enige jaren geleden in uw krant het verhaal gelezen van de jonge Amerikaan die zijn familie, zijn huis en alle goede dingen in onze maatschappij die hij altijd had gekend, opgaf om 13 000 km ver weg zijn broer te gaan zoeken die waarschijnlijk door de Vietcong was gevangen genomen of gedood. De details van deze geschiedenis zijn me ontschoten, maar ik weet wel dat ik getroffen was door dit voorbeeld van verbondenheid van deze man met zijn broer. Want dit voorbeeld getuigt — althans wat dit aangaat — van een GODVRUCHTIGE instelling, iets dat in onze huidige samenleving maar al te vaak ontbreekt!

Onderwerpen die in dit boek behandeld worden:

- *Wat is een kind?*
- *Misdadigers worden gemaakt, niet geboren!*
- *Hoe uw kind leert.*
- *U kunt uw kind in liefde bestraffen.*
- *Hoe u resultaten kunt bereiken.*
- *Hoe u uw kind op de schooljaren kunt voorbereiden.*
- *Hoe u uw tieners ter zijde kunt staan.*

Schrijf ons om een gratis exemplaar van dit Engelstalige boek.

Uw Bijbel openbaart u dat God zelf een gezin is. Daar is de Vader en de eerstgeboren Zoon, Jezus Christus (Rom. 8:29). En een ieder van ons heeft de fantastische kans gekregen om in de toekomst als een kind van God geboren te worden! Uw Bijbel laat zien dat de Vader en de Zoon elkaar innig liefhebben — dat zij alles samen delen — dat zij „één” zijn in geest, persoonlijkheid en karakter.

Daarom, zolang u trouw en liefde in uw gezin ondergeschikt maakt aan de liefde en gehoorzaamheid die wij aan God verschuldigd zijn, zijn deze eigenschappen goed in Gods ogen.

Leer uw zonen en dochters elkaar lief te hebben, elkaar te helpen en trouw te blijven aan elk lid van het gezin, zoals God dat van ons verlangt. Dit wil NIET zeggen dat u het gedrag van een opstandige misdadiger moet goedkeuren of een zondaar in zijn houding tegen God zelf moet steunen! Maar het betekent wél dat u een broeder — ook al heeft hij zich misdragen — toch zult „helpen” door u om hem te bekommeren en een beroep op hem te doen naar rede te luisteren en tot inkeer te komen, vóórdat het te laat is. Het betekent dat in geval van daadwerkelijk gevaar of rampspoed de broers en zusters van degene die in moeilijkheden verkeert, hem te hulp moeten komen!

Een dergelijke teamgeest houdt uw gezin BIJEEN zoals het hoort — zij bewaart het karakter van het gezin en houdt het ongeschonden intact, zoals de Almachtige God het heeft bedoeld!

Een sprekend voorbeeld hiervan is al te vinden in het leven van Abraham, de „vader der gelovigen”. Het relaas in Genesis 14:1-16 verhaalt dat, toen Abrahams neef Lot door een paar vijandelijke koningen was gevangen genomen, Abraham hem te hulp kwam.

„Als Abram hoorde, dat zijn broeder [eigenlijk neef] gevangen was, zo wapende hij zijn onderwezenen [geoeffende dienaren], de ingeborenen van zijn huis, driehonderd en achttien, en hij jaagde hen na tot Dan toe... En hij bracht alle have weder, en ook Lot zijn broeder en diens have bracht hij weder, als ook de vrouwen, en het volk” (Gen. 14:14-16).

Ja, Abraham monsterde zijn eigen privé-legertje en trok uit om zijn neef Lot te hulp te komen en hij redde zijn leven, have en goed. Want, zoals Abraham zei, zij waren *broeders* —

zij behoorden tot hetzelfde gezin en zij hadden diepe gevoelens van verbondenheid en liefde voor elkaar.

Vertel deze geschiedenis aan uw kinderen. Vertel de oudere jongens en meisjes dat zij moeten zorgen voor hun jongere zusjes en broertjes. En leg hen uit dat deze zorgzaamheid, deze goedheid en LIEFDE kan uitgroeien en overgaan op anderen zowel als op de eigen familieleden. Maar deze liefde moet allereerst en allereerst thuis in het eigen gezin worden geleerd!

Maak bidden in gezinsverband tot een gewoonte

Maak er een gewoonte van om dagelijks met uw gezin voor uw God en Schepper op uw knieën te gaan. Dit kunt u het beste doen 's morgens vóórdat u naar school en werk gaat of 's avonds voor het slapen gaan. Leer uw kinderen *tot God te spreken* als tot een Vader. Leg NIET de nadruk op uit het hoofd geleerde gebeden of een stijve, vormelijke houding tegenover God. Leer uw kinderen integendeel om vanuit hun hart te spreken tot de Ene die zij steeds meer als een „Vader” zullen gaan zien — Degene die hen liefheeft, hen behoedt en steeds bedacht is op hun eeuwig heil.

Richt u naar het *voorbeeld* van een gebed dat Jezus gaf, in Mattheus 6:9-13. Help hen te leren God te vragen om wat dagelijks nodig is, om kracht en wijsheid en om Zijn zegen en leiding in hun dagelijks leven. En leer hen in al hun gebeden Hem ervoor te danken dat wij leven in de overvloed waarvan de meesten van ons in de westerse wereld kunnen genieten!

Ga bij het avondeten voor in een oprecht en diep gemeend, niet van buiten geleerd dankgebed voor de zegeningen van voedsel en onderdak die de Schepper-God u heeft geschonken. Van tijd tot tijd moeten de ouders de kinderen zelf bij het eten laten voorgaan in gebed en hen dan helpen, wanneer zij blijven steken.

Bij het morgen- of avondgebed van het gezin moet vader de leiding nemen en tot God spreken over de zegeningen die het gezin heeft mogen ontvangen. Vraag Hem om Zijn hulp en leiding bij de problemen en de taken van het gezin. En vraag ook om Zijn leiding in het wereldgebeuren, in uw eigen land en voor de regeerders, en om Zijn bijzondere zegen op Zijn

Werk: de verkondiging aan de wereld van de Boodschap die God ons in de persoon van Jezus Christus heeft gezonden. Daarna moet moeder vanuit haar hart een kort gebed uitspreken, dingen toevoegend die passend zijn en tenslotte moet elk kind op zijn beurt bidden — waarna vader met een kort gebed sluit.

Leer uw kinderen bij dit alles de REALITEIT van de ware GOD VAN DE SCHEPPING! Lees en bestudeer samen met hen, tijdens de studie-uren met het hele gezin, onze met kleurenfoto's geïllustreerde boekjes *Een vleugel-lamme theorie* en *De oorsprong van het leven*, waarin de belachelijkheid van de evolutieleer aan de kaak wordt gesteld en gewezen wordt op de wonderbaarlijke schoonheid, het ontwerp, de onderlinge samenhang en de liefde die God in Zijn Schepping openbaart.

Onderwijs hen in de geest van toewijding en dienstvaardigheid en leer hen om vanuit hun hart tot de Schepper te spreken als tot hun eigen vader.

Tenslotte zou ik erop willen wijzen dat bovengenoemde zeven punten — training, studie, gebed, werk, spel en kameraadschap, verbondenheid en LIEFDE in en met het gezin — een probaat middel vormen om te voorkomen dat uw kinderen geestesziek worden, om te zorgen dat zij NOOIT jeugdige delinquenten of misdadigers zullen worden, om hen de sleutels in de hand te geven tot waarachtig succes in dit leven en hen de voornaamste wegwijzers te tonen en de inspiratie om uiteindelijk het enige ware succes te bereiken — *eeuwig leven* en een positie van LEIDERSCHAP in het Koninkrijk van de Almachtige God!

En vergeet niet: „Welzalig ieder die de Heer vreest; die in ZIJN WEGEN wandelt... Uw vrouw zal zijn als een vruchtbare wijnstok binnen in uw huis; uw zonen als olijscheuten rondom uw dis... opdat gij kinds-kinderen moogt zien. Vrede zij over Israël (Psalm 128:1-6, *N. Vert.*).

De grote Schepper van hemel en aarde stelt een groot belang in de gelegenheid die u heeft om in uw huis en in uw gezin een hechte saamhorigheid en vreugde te ontwikkelen. Hij heeft u hiervoor „ZIJN WEGEN” geopend.

Zie erop toe dat u het *uwe* bijdraagt, en pas het toe — voor immer en altijd. ■

IS ER EEN GOD?

Kan het bestaan van God wetenschappelijk bewezen worden? Waar kwam het eerste LEVEN vandaan? Kunnen we weten of God DENKVERMOGEN bezit?

door Herbert W. Armstrong

LATEN we de volgende vraag eens onder ogen zien: Is het redelijk in God te geloven? Is God een mythe — een uitvindsel van een onwetend, bijgelovig verleden? Tegenwoordig nemen veel mensen dit aan.

Ik trok Gods bestaan in twijfel

Bij mij — en ik hoop ook bij u, lezer — bestond het verlangen te WETEN! Ik wilde er zéker van zijn! Ik betwijfelde het bestaan van God! Bovendien trok ik de daar tegenoverstaande evolutieleer in twijfel. Ik was er niet op uit deze beide te weerleggen, maar ik onderzocht ze wel en nam het *bewijsmateriaal* van beide kanten van deze tweezijdige kwestie nauwgezet onder de loep. Deze kwestie is namelijk het *beginpunt* voor de verwerving van *alle* kennis. Het is de GRONDSLAG VOOR INZICHT!

Bij mijn langdurig onderzoek van deze kwestie, dat 46 jaar geleden begon, bande ik eerst alle vooroordeel uit mijn gedachten. Ik zocht de WAARHEID, of zij nu inhield wat ik wilde geloven of niet.

Er zijn de twee mogelijkheden wat oorsprong betreft — een afzonderlijke schepping door een Schepper — God — of de evolutietheorie. Het is intellectueel mode geworden de evolutieleer voor waar aan te nemen. Deze leer heeft op wetenschappelijk

gebied en in het hogere onderwijs algemeen ingang gevonden. Zelfs vele zich christelijk noemende kerkgenootschappen hebben deze leer, zij het dan passief, aanvaard.

Toch zijn er, hoewel zij in de minderheid zijn, nog wetenschapsmensen, pedagogen en orthodoxe kerkgenootschappen, alsmede menige jood die vasthouden aan een geloof in het bestaan van God.

Veronderstel niet — wéét het!

Velen van hen, vooral onder de min of meer godsdienstig ingestelde mensen, hebben echter het bestaan van God *verondersteld*. Hoe komt dat? Eenvoudig omdat het hun van kinds af aan is voorgehouden. Dit werd geloofd in de kringen waarin zij opgroeiden of waarmee zij in aanraking kwamen. Maar slechts weinigen van deze mensen hebben ooit een bewijs gezocht!

Uiteraard werd aan de andere kant wellicht een grote meerderheid die in evolutie gelooft, zij het op passieve wijze, eenvoudig naar de aanvaarding ervan toegedreven in de een of andere hogeschool of universiteit. Het staat geleerd, het is „IN”. Het hieraan tegenovergestelde geloof, een afzonderlijke schepping, is niet onderwezen geworden. Waarschijnlijk heeft men dit niet onderzocht. Voorstanders van evolutie maken maar al te vaak

gebruik van het psychologische smoesje dat het een kenmerk is van wetenschappelijk „bij” te zijn, de evolutietheorie te onderschrijven en een teken van onwetendheid of intellectuele inferioriteit de hypothese in twijfel te trekken.

Dit alles laat zien dat mensen in het algemeen geloven wat ze geloven, omdat ze erin zijn grootgebracht of omdat het in die bepaalde maatschappelijke omgeving aanvaard werd. Men wil ergens *bijhoren!* Men loopt mee met zijn bepaalde groep. Over het algemeen gelooft men wat men *zonder onderzoek of bewijs* zomaar voor zoete koek heeft aangenomen!

Ik weet natuurlijk ook wel dat men gewoonlijk alléén dat gelooft wat men *wil AANNEMEN*. In de meeste gevallen ziet men de noodzaak niet in datgene af te wijzen wat in zijn bepaalde maatschappelijke of geografische omgeving als norm geldt. Volgens een zekere filosoof aanvaardden de meeste door de wol geverfde evolutieaanhangers de theorie *omdat ze ongaarne of helemaal niet bereid zijn in God te geloven*.

Zoals het boek dat verklaart het Woord van God te zijn, zegt: „Het bedenken van het vlees is vijandschap tegen God; want het onderwerpt zich aan de wet Gods niet, want het kan [dat] ook niet” (Rom. 8:7). Alle feiten, positieve bewijzen en rationele bere-

INSEKTEN EN VOGELS BOUWEN GELEID DOOR INSTINCT

Insekten en vogels maken elk hun eigen, unieke nesten — zonder voorafgaande ervaring. Van geboorte af zijn ze geprogrammeerd een bepaald type nest te bouwen. Op de rechterpagina, elk met zijn eigen type nest, ziet u de wulp (boven), en de Noordamerikaanse waterspreeuw en boerenwaluw (links- en rechtsonder). Op deze pagina: wesp en hun watergekoelde papieren nest (boven), en een prairiezanger (onder).

*Deze pag.: Kilburn — Plain Truth (boven)
Austing — Photo Researchers (onder)
Rechterpag.: McHugh — Photo Researchers
(rechtsonder); Erwin — National Audubon Society*

deneringen van de wereld zullen zo iemand nooit bewegen, dát aan te nemen waartegen hij bevooroordeeld is. Vooroordeel is een barrière voor het opnemen van waarheid in om het even wiens geest.

Ik vond het BEWIJS!

Na een onderzoek van de feiten was ik gedwongen de zwakke plekken in het bewijs dat voor evolutie geleverd wordt, te erkennen. Ik kon niet anders dan inzien dat evolutie uitsluitend theorie is — een geloof — een overtuiging, zelfs al dringen de ijverige voorstanders ervan deze leer aan de wereld op *alsof* het een bewezen feit was!

Ik vond het BEWIJS van het bestaan van de Schepper God. Ook vond ik het BEWIJS dat het boek, dat de Bijbel wordt genoemd, in feite de geïnspireerde openbaring is door die hoogstintelligente, alwetende God van de onmisbare, noodzakelijke, fundamentele kennis en lessen zonder welke de mens onmogelijk zijn problemen kan oplossen, het kwaad kan voorkomen of in VREDE, geluk, alghele welvaart en overvloedig welzijn hier op aarde kan leven. De mens is de kroon op het werk van zijn Producent, en de Bijbel is de GEBRUIKSAANWIJZING van onze Producent die Hij met Zijn produkt heeft meegegeven. Ons hierop aansluitende boekje *De Bijbel bewezen* wordt u op aanvraag gratis toegezonden.

Welke God?

Een atheïst schreef me eens: „Wij kunnen wijzen op vele godsdiensten en vele goden. Op welke god daarvan maakt u voor *uzelf* aanspraak en *hoe weet u* dat Hij werkelijk bestaat?”

Dat is een redelijke vraag. Zij verdient een antwoord!

Ja, ik heb een God.

De goden van sommige volken werden door mensenhanden uit hout, steen of ander materiaal gevormd. De goden van sommige godsdiensten en personen zijn uit menselijke fantasie en foutieve menselijke redeneringen voortgekomen. Sommige volken ver-eerden de zon of andere levenloze voorwerpen in de natuur. Deze goden zijn allemaal slechts *maakfels*, meestal door *de mens zelf* gestalte gegeven en gevormd, en daarom ondergeschikt aan de mens.

Maar Degene, die alles *geschapen* heeft, die alles wat bestaat in het

aanzijn riep — met inbegrip van alles wat verder nog ten onrechte „God” genoemd wordt — Hij, die alle materie en natuurkrachten schiep, die alle natuurwetten creëerde en in werking stelde, die het LEVEN schiep en een gedeelte ervan met intelligentie begiftigde — Hij is GOD! Hij staat ver boven alles wat men verder nog „God” noemt. Hij alléén is GOD!

DE SCHEPPING IS HET BEWIJS VAN GOD!

Maar met name gedurende de laatste twee eeuwen heeft zich onder de godverzakende mensen in de westerse wereld de geestesziekte theofobie (een ziekelijke angst voor God) ontwikkeld. Tweehonderd jaar geleden dook het op onder leuzen als „deïsme” en „rationalisme”. Daarna vermomde het zich onder de naam „tekstkritiek”. Dit pseudointellectualisme gebruikte, toen het opgang begon te maken, zulke aantrekkelijke benamingen als „vooruitgang”, „ontwikkeling” en „evolutie”. Dit sprak de intellectuele ijdelheid aan van een wereld die ondanks een tijd van grote uitbreiding van kennis toch nog in geestelijke duisternis rondtastte.

Een schepping zonder een Schepper?

De evolutietheorie verschaftte de atheïst een verklaring van een schepping zonder een Schepper.

Maar dit misleide „rationalisme” kon absoluut niet de *oorsprong* der dingen en van het leven verklaren, en tegenwoordig geven de meer openhartigen onder de geologen en biologen toe dat ze niet weten *hoe* de ontwikkeling van levenloze materie via eenvoudige levensvormen tot de ingewikkelde, onderling afhankelijke soorten die we om ons heen zien en tenslotte tot de mens, tot stand kwam. Lamarcks „aanpassingsleer”, Darwins „natuurlijke teeltkeus” en andere theorieën in hun oorspronkelijke vorm heeft men intussen aan de kant gezet, en „mutaties” verklaren alleen maar het bestaan van minder levensvatbare variëteiten.

Laten we ons nu alleen tot de *feiten* beperken!

Wat heeft de wetenschap eigenlijk vastgesteld?

De ontdekking en het onderzoek van radioactiviteit in de afgelopen eeuw heeft laten zien *dat materie niet eeuwig bestaan heeft!* Radioactiviteit is in feite een ontbindingsproces. In

1898 ontdekte Madame Curie het element radium. Men stelde vast dat radium en andere ons nu bekende radioactieve stoffen voortdurend stralingen afgeven.

Heeft materie altijd bestaan?

We zullen eens nauwkeurig nagaan wat dit wetenschappelijke FEIT betekent:

Uranium is een radioactief element zwaarder dan radium. Het heeft een atoomgewicht van 238,07. Bij ontbinding geeft het driemaal een heliumkern met een massagewicht van 4 af en de resterende stof is radium met een atoomgewicht van 226,05. Radium is daarom niet anders dan uranium nadat het drie heliumkernen verloren heeft. De ontbinding van radium gaat dan nog verder en het uiteindelijke produkt van dit radioactieve ontbindingsproces is het element lood! Dit proces neemt natuurlijk een enorm lange tijd in beslag. De halveringstijd van radium is 1590 jaar — die van uranium nog veel langer.

In de donkere kamer van een röntgenlaboratorium heb ik de gevolgen van dit ontbindingsproces zelf kunnen zien. Een minuscuul stukje radium werd vlakbij een fluorescerend schermje aan het ene eind van een holle buis gelegd. Ik keek in die buis door een vergrootglas aan het andere eind. Wat ik door deze vergroting zag, leek op een grote, oneindige, donkere hemel met duizenden vérschietende sterren die uit alle richtingen op mij afkwamen. Wat ik in werkelijkheid op het scherm zag neerkomen, waren sterk vergrote uitstralingen van miniem kleine deeltjes die door het radium werden afgegeven.

Toen materie nog niet bestond

De nu bestaande uranium heeft nog niet lang genoeg bestaan om zijn ontbindingsproces doorlopen te hebben en in lood veranderd te zijn. Als het ALTIJD al bestaan had, zonder een bepaald *beginpunt* in het verleden te hebben gehad, dan zou dit radioactieve element al lang geleden ontbonden zijn. Alle radioactieve elementen zouden reeds lang in stabiele eindprodukten zijn overgegaan. Aangezien deze elementen slechts een bepaalde levensduur hebben en al het uranium, radium en thorium op aarde nog niet zolang hebben bestaan, moet er in het

verleden een tijd geweest zijn, vóór het begin van deze periode, dat deze elementen NIET BESTONDEN!

Hier hebben we dus definitief wetenschappelijk bewijs DAT MATERIE NIET ALTIJD BESTAAN HEEFT. Hier hebben we dus specifieke elementen die eens, in het verre verleden, nog niet bestonden. Daarna kwam er een tijd waarin deze elementen ONTSTONDEN.

De evolutieleer postuleert doorgaans dat alles altijd GELEIDELIJK ontstaan is volgens een langzaam, natuurlijk en nu nog steeds voortschrijdend proces. Probeert u zich eens voor te stellen als u kunt, hoe *iets* GELEIDELIJK uit *niets* voortkomt! Kunt u zich daar een voorstelling van maken?

Ik denk van niet. Nee, ik geloof eerder dat als u redelijk nadenkt, u de noodzakelijkheid zult inzien van een afzonderlijke en noodzakelijkerwijs ogenblikkelijke SCHEPPING. Dus moet er ook EEN ZEKERE MACHT of EEN ZEKER IEMAND geweest zijn om die schepping tot stand te brengen. Geen gevolg zonder oorzaak. En met het accepteren van dit onvermijdelijke, wetenschappelijk *bewezen* FEIT van het bestaan van deze GROTE EERSTE OORZAAK, *heeft u ook het FEIT geaccepteerd van het bestaan, ja het bestaan zonder oorsprong, van de Schepper — God!*

Waar kwam het LEVEN vandaan?

Maar hoe is het met de aanwezigheid van *leven* gesteld?

Hoe kwam het leven hier? De wetenschap heeft ook hierover heel wat vastgesteld.

De geleerdste mensen uit de oudheid hadden geen kennis van hetgeen de wetenschap ons nu kan verschaffen. Zo kan — alle speculaties van agnostici en de onderzoekingen van microbiologen niettegenstaande — tegenwoordig bewezen worden dat LEVEN ALLEEN UIT LEVEN KAN VOORTKOMEN en dat ieder levend wezen zich *alleen naar zijn aard* voortplant (Genesis 1:25).

De onderzoekingen van Tyndall en Louis Pasteur op het gebied van bacteriën en protozoën hebben eens voor altijd wetenschappelijk bewezen wat Redi al eerder bij grotere organismen had aangetoond.

Alle vorderingen der moderne medische en chirurgische wetenschap in de behandeling en voorkoming van

infectieziekten berusten op deze fundamentele waarheid van de wet van biogenesis — namelijk dat LEVEN alleen kan voortkomen uit reeds bestaand LEVEN.

Geen enkel wetenschappelijk feit is tegenwoordig méér afdoende bewezen dan dit. Leven KAN NIET uit dode materie voortkomen. Er is niet het geringste wetenschappelijke bewijs om de aanwezigheid van leven op aarde anders te verklaren dan door middel van een afzonderlijke schepping door een grote oorspronkelijke eerste Oorzaak — God — die het leven en de bron van al het leven is! Volgens alles wat door de microbiologie bekend geworden is — volgens alles wat rationeel is, staat het nu onomstotelijk vast dat er een WERKELIJKE SCHEPPING voor nodig was om leven voort te brengen uit niet-leven — het organische uit anorganische materie.

Leven alleen UIT leven

Men kan het bestaan van *mijn* GOD redelijkerwijs niet ontkennen, tenzij men het ontstaan van LEVEN zonder een Schepper, die zelf het Leven *is*, kan aantonen! Wetenschap en gezond verstand laten dus de Schepper zien als een LEVENDE God — een God, in wie LEVEN is en die alléén leven heeft *geschonken* aan allen die het leven hebben!

Ik zou nog verder kunnen gaan en u laten zien dat wat de wetenschap ontdekt heeft over de oorsprong van wetten, eveneens afdoende bewijst dat „Zijn werken van de grondlegging der wereld af al volbracht waren” (Hebreeën 4:3); dat de stoffelijke schepping een *voltooid werk* is dat *nu niet meer plaatsvindt!*

Laten we vervolgens eens onderzoeken of de grote EERSTE OORZAAK een intelligent Wezen is, of slechts een blinde, domme, redeloze MACHT.

Is er iets superieur aan uw verstand?

Kijk eens om u heen. U moet toch toegeven dat het overbrengen van kennis naar uw verstand alleen op uw vijf zintuigen is aangewezen.

De vraag is nu: Kent u iets wat *uw verstand* overtreft?

Kijk eens naar de planeten die zich door het heelal bewegen. Aanschouw de hele kosmos in al zijn pracht, met zijn sterren, nevelvlekken en melkwegstelsels.

Toch zijn ze levenloos. Ze bezitten geen verstand, geen intelligentie. Ze kunnen niet zoals *u* denken, beredeneren, plannen maken en deze plannen volgens eigen besluit en wil uitvoeren.

Het menselijke verstand kan weten, denken, beredeneren, plannen maken en plannen in daden omzetten. Het kan instrumenten uitvinden en vervaardigen waarmee het zich kennis kan verschaffen van het onmetelijke heelal of van het allerkleinste deeltje. Door ruimtecapsules en computers te ontwikkelen, is de mens in staat astronauten naar de maan te sturen en hen weer levend terug te brengen.

Maar er is één ding, waartoe geen mens ooit in staat is geweest. De mens kan niet iets bouwen, maken, vervaardigen of scheppen dat superieur is aan hemzelf!

Iemand kan uit reeds bestaande materialen een huis bouwen. Een auto is bijna iets levends, maar de intelligentie en bekwaamheid die nodig zijn voor het ontwerp en de fabricatie ervan, zijn superieur aan het gefabriceerde produkt.

De Allerhoogste Intelligentie

Als men *u* zou willen wijsmaken dat iets wat *u* zou uitvinden, maken, bouwen of tot stand brengen, in intelligentie en bekwaamheid *u* en *uw verstand* zou kunnen overtreffen, dan zou dat beslist een belediging aan het adres van uw intelligentie zijn!

Nu vraag ik u openhartig: *geloof u dat enige kracht of macht met minder intelligentie dan u, u geschapen heeft?*

Als u niet in mijn God gelooft, dan blijft er als enig alternatief over te geloven dat iets *geringers* dan uw intelligentie *u* gemaakt heeft — dat domme, doelloze ONINTELLIGENTIE uw intelligentie schiep! De enige redelijke mogelijkheid is te erkennen dat alleen al het bestaan van het menselijk verstand BEWIJST dat de grote Eerste Oorzaak ook de HOOGSTE INTELLIGENTIE is en oneindig superieur aan de begaafdheden van sterfelijke mensen!

Als u nu eens Schepper was?

Stel eens dat u aan uw denk- en ontwerpvermogen werkelijke SCHEPPENDE kracht zou kunnen toevoegen, zodat u uw wil overal zou kunnen projecteren om alles wat uw verstand zou bedenken en wensen, tot stand te brengen. Veronderstel verder dat u

een oneindig heelal zou gaan ontwerpen, scheppen, vormen en op gang brengen — met planeten, sterren, nevelvlekken en melkwegstelsels in al hun pracht, elk waarvan met net zo'n gecompliceerde en ingewikkelde constructie als het bestaande heelal. Op een van deze planeten zou u volgens uw plannen alle vormen van leven scheppen die op onze planeet voorkomen. Daarmee bedoel ik niet *namaken*, want het huidige heelal zou er niet zijn om te kopiëren. Er zouden werelden binnenin een wereld bestaan, tot de allerkleinste deeltjes der materie toe, die we met behulp van de sterkste microscopen nog niet eens kunnen waarnemen.

Denkt u dat uw geestesvermogen deze taak aan zou kunnen?

Denk daar eens over na.

Is het dan redelijk te geloven dat een kracht of macht die niet eens menselijke intelligentie bezit het ontzagwekkende heelal dat we om ons heen zien, zou kunnen uitdenken, ontwerpen, scheppen, vormen, samenstellen en op gang brengen?

De Eerste Grote Oorzaak, die *materie geschapen heeft*, openbaart zich dus als de ALLERHOOGSTE INTELLIGENTIE EN ARCHITECT VAN HET HEELAL!

Het wonder van levend voedsel

En nogmaals (zeg ik, kijk eens om u heen! Op deze aarde leeft de mens die hoofdzakelijk uit een bepaald aantal stoffelijke elementen — levende organische stoffen — is samengesteld. Deze elementen van leven moeten gevormd en op peil gehouden worden door voedsel, water en lucht.

Ondanks al zijn vindingrijkheid, wetenschap en laboratoria kan geen mens VOEDSEL PRODUCEREN! Dat wil zeggen, hij kan geen anorganische materie in een *levende* substantie, die terecht voedsel genoemd wordt, veranderen. Maar de een of andere Macht, Kracht, Intelligentie of Wezen, heeft op de één of andere manier en op het één of andere tijdstip het proces op gang gebracht — een proces te fenomenaal dan dat een mens het ontworpen en ten uitvoer gebracht zou kunnen hebben.

En zo zien we dus uit de grond gras, blad- en andere groenten, druivenstokken en fruitbomen groeien, die elk hun eigen zaad dragen en die zich door dit zaad *naar hun aard* voortplanten — en het is goed zo!

Plant men b.v. een wonderbaarlijk

kleine tarwekorrel in de grond, dan ontwikkelt zich een plant die uit de grond spruit op een manier die voor het menselijk verstand te wonderlijk is om te begrijpen of na te bootsen. De in de tarwekorrel aanwezige kiem gebruikt de door de wortels uit de grond gezogen en door middel van het zonlicht gevormde elementen om nieuwe tarwekorrels te verwekken.

Tijdens dit proces worden de in de grond opgeloste anorganische mineralen die de wortels opzuigen en naar de nieuwe tarwekorrels brengen, in feite door fotosynthese omgezet in *organische* materie die dan als voeding opgenomen en verwerkt kan worden.

En ditzelfde wonderbaarlijke proces treffen we bij het ontspruiten van alle graansoorten, groenten, fruit en voedingsmiddelen aan. Wanneer we vlees eten, nuttigen we indirect de vegetatie die het dier in zich opgenomen heeft.

Ondanks al zijn technologie en laboratoria, ondanks al zijn vindingrijke genie, mist de MENS de intelligentie en het vermogen een tarwekorrel te produceren of anorganische stoffen in levend voedsel om te zetten. Is het dan redelijk te beweren dat er krachten of machten zijn ZONDER intelligentie die in staat zijn geweest *dit levende wonder* van voedsel voort te brengen? Heeft niet een veel GROTERE Intelligentie dan die van de mens dit alles uitgedacht, geschapen en de mens ervan voorzien?

De intelligentie van de mens tegenover die van God

Maar laten we nu de wijsheid en intelligentie van de mens eens VERGELIJKEN met die van God, die deze wonderen tot stand heeft gebracht en in stand houdt.

De tarwekorrel die GOD in de grond laat uitspruiten, is een volmaakt voedingsmiddel. Maar zoals met andere volmaakte gaven van God, weet de mens de onschatbare volmaaktheid van de alwijze God niet op prijs te stellen, en in een poging het werk van Gods handen te verbeteren, *misbruikt, bederft en bezoedelt* hij het! De mens heeft, naar het schijnt, ieder facet van Gods volmaaktheid dat in zijn handen kwam, besmeurd, bedorven en verontreinigd!

En de arme, weerloze tarwekorrel vormt daarop geen uitzondering! Miljoenen tonnen gezonde tarwe gaan naar de meelfabrieken van menselijke

vinding. Daar haalt de zogenaamde intelligente mens het uit elkaar, verwijderd de alkalisch reagerende mineralen en produceert voor menselijke consumptie zakken vol wit meel, hoofdzakelijk bestaande uit de zuur reagerende koolhydraten — met toevoeging van giftige bleekmiddelen!

Hiervan maakt de mensheid voedselarm brood, beschuit, koekjes, biscuit, gebak, pudding, macaroni, spaghetti, sausen, enz., enz., terwijl dit meel vaak ook nog gecombineerd wordt met „geraffineerde” suiker en dierlijke of andere vetten — een combinatie die vroeg of laat gegarandeerd iedere maag ruïneert! Ja, de suikerraffinaderijen doen precies hetzelfde met suiker. Bijna alle levensmiddelen die tegenwoordig voor de consumptie op de markt gebracht worden, zijn door de fabrieken van de mens gegaan en hebben van de bewerkingen door die mens zó te lijden gehad dat ze, ontdaan van vitamines en andere opbouwende voedingsstoffen, van voedsel tot langzaam werkende vergiften veranderd zijn! En dit voedsel zonder voedingswaarde, waaraan de mens uit winstbejag heeft geknoeid, heeft een hele serie ziekten in het menselijk lichaam tevoorschijn geroepen waar onze voorouders een paar generaties geleden nog nooit van gehoord hadden! Er bestaat een reden voor dat het verloop van degeneratieziekten gelijke tred met de opkomst van de moderne technologie gehouden heeft!

Oorzaak van ziekten

Tegenwoordig sterven de mensen vroegtijdig aan hartkwalen; anderen aan kanker. De bevolking lijdt aan reumatiek, artritis, suikerziekte, nier-aandoeningen, bloedarmoede, verkoudheid, koorts, longontsteking en duizenden andere kwalen. We nemen weliswaar de tandenborstel- en tand-pastareclame ter harte en poetsen als razenden onze tanden, maar ons gebit blijft achteruit gaan en door gebrek aan calcium en andere elementen in onze voeding beginnen we al vroeg onze tanden te verliezen.

Naar het schijnt is de mens goed-beschouwd toch niet zo heel intelligent!

De God die deze aarde en alle vegetatie erop heeft geschapen, heeft ons bovendien opgedragen het land ieder zevende jaar braak te laten liggen. Maar de mens is veel te hebzuchtig om dat te doen. Dienten-

gevolge zijn onze akkers uitgeput en uitgemergeld, zodat natuurlijk en goed voedsel zoals wortels, bieten en rapen niet meer de noodzakelijke mineralen en vitamines bevatten! En de farmaceutische industrie wordt intussen rijk van de verkoop van vitaminetabletten!

Wiens intelligentie staat nu hoger — die van GOD, die ieder levend wezen van *alle* volmaakte behoeften heeft voorzien, of die van de hebzuchtige, lichtgelovige mens die God verwerpt en die uit steeds groter winstbejag en verlangen naar steeds meer luxeartikelen voor zichzelf zelfs het voedsel dat God geschapen en ons gegeven heeft, van hun voor de gezondheid van ons lichaam heilzame elementen beroofd heeft?

„Er was geen horlogemaker”

Vele jaren geleden had ik een accuraat horloge nodig met een zeer duidelijke wijzerplaat voor mijn radio-uitzendingen. Het enige soort dat in aanmerking kwam, was een betrouwbaar secondenhorloge. Ik heb het nog steeds — het beste zakhorloge dat gemaakt wordt — met 23 stenen.

Maar het loopt niet helemaal perfect. Eén of tweemaal per week moet ik het een paar seconden verzetten als ik er zeker van wil zijn dat het precies op de seconde af gelijk is. Ik was gewoon het gelijk te zetten met de stedelijke hoofdklok die meestal op het telegraafkantoor te vinden is. Maar zelfs deze klok loopt niet constant gelijk. Ook deze klok moest één of twee keer per week telegrafisch met de hoofdklok van het land gelijk gezet worden. Maar zelfs deze centrale, voor het gehele land bestemde klok loopt niet perfect. Ook zij moet af en toe gecorrigeerd worden.

Ja, zij wordt aan de hand van de HOOFDKLOK VAN HET HEELAL — het uitspannel — geregeld. Daar boven in de hemelen bevindt zich de grote hoofdklok — de wijzers ervan zijn de hemellichamen die zich door het heelal bewegen!

En nu terug tot u! Als ik u mijn uitstekende 23-steense precisiehorloge zou laten zien en u zou vertellen dat het niet in een horlogemakerswerkplaats vervaardigd werd en zelfs niet door een horlogemaker werd ontworpen en vervaardigd — dat het zomaar TOEVALLIG tot stand was gekomen — dat het ijzererts zomaar vanzelf uit de grond omhoog gekomen was,

zichzelf had gezuiverd en zich tot fijne radertjes en andere deeltjes had gevormd, dat het silicium en de zuurstof uit zichzelf uit de aarde gekomen waren en zichzelf in kristalglas veranderd hadden; dat de gouden horlogekast zichzelf gezuiverd en vorm gegeven had; dat de palletjes en tientallen andere deeltjes zich zomaar vanzelf in die horlogekast hadden samengevoegd, zichzelf hadden opgewonden en vanzelf waren begonnen te lopen en bijna perfect de tijd waren gaan aangeven — als ik zou proberen u een dergelijk verhaal op de mouw te spelden, dan zou u mij voor een grote dwaas houden, waar of niet?

Natuurlijk! U wéét dat de aanwe-

aangewezen heeft en die ontelbare hemellichamen in beweging heeft gezet, elk met ordelijke nauwkeurigheid in zijn voorgeschreven loopbaan de ruimte doorkruisend. Nee, dit heelal heeft zichzelf vorm gegeven, in elkaar gezet, opgewonden en vanzelf begonnen te lopen. Er school geen intelligentie achter — geen ontwerp — GEEN GOD!”

Wilt u mij dat vertellen?

Zo ja, dan zeg ik dat ik geen respect heb voor uw intelligentie. En de God, die ik erken, geeft u ten antwoord: „Slechts de DWAAS zegt in zijn hart: Er is geen God!” (Zie Psalm 14:1; 53:2.)

Als u om u heen kijkt en gadeslaat

Foto: Bulova Watch

zigheid van dat horloge een RATIONEEL EN POSITIEF bewijs is van het bestaan van één of meer horlogemakers die dit alles uitgedacht, beraamd, gevormd, in elkaar gezet en op gang gebracht hadden.

De hoofdklok van het heelal

Maar wat doet u, meneer de scepticus? U kijkt omhoog naar die oneindig grote hemel, naar die HOOFDKLOK van het heelal, het horloge waar wij voortdurend al onze onvolmaakte, door mensenhanden gemaakte uurwerken mee moeten gelijk zetten — en wil mij vertellen: „Dat is allemaal TOEVALLIG tot stand gekomen! Er is geen grote Horlogemaker geweest! Geen Allerhoogste Intelligentie heeft dit grootse heelal uitgedacht, *ontworpen* en verwezenlijkt; die elke ster en planeet precies zijn eigen plaats

Het gigantische heelal is complexer dan het kleinste en fijnste horloge — maar evenals het horloge zal het heelal te zijner tijd langzamer gaan lopen en uiteindelijk geheel tot stilstand komen.

hoe intelligent alles in de natuur, in de planten- en dierenwereld, ontworpen en uitgevoerd is — alles, met uitzondering van het knoeiwerk aan en de verontreiniging van Gods prachtige meesterwerk door de grove handen van de God-negerende en God-verwerpende MENS — en u zegt dan dat u aan het bestaan van een Alwijze, Alwetende en Almachtige Schepper GOD twijfelt, dan heb ik geen groot vertrouwen in uw denkvermogen, noch in uw oprechtheid als zoeker naar de WAARHEID! ■

De ontbrekende dimensie bij de studie van het MENSELIJK GEDRAG

De mens kan astronauten naar de maan sturen, maar hij schijnt zichzelf niet te kunnen begrijpen. Hoe komt het dat er zo'n brede kloof gaapt tussen moderne technologie en de wetenschap van het menselijk gedrag?

door Paul Kroll

STA HIER eens een ogenblik bij stil: zouden mensen uit een andere eeuw geloofd hebben dat astronauten ooit voet op de maan zouden zetten?

Is dat dan zo iets ongelofelijks?

In het geheel niet. Het was in dit tijdsgewricht het logische gevolg van de toepassing van moderne technologische know-how op de ruimtevaart. Het bleef niet alleen bij een opwindende gedachte. Het denkbeeld bleek uitvoerbaar!

Maar waar vindt men een soortgelijk enthousiasme voor de wetenschap van het menselijk gedrag, d.w.z. voor de pogingen om de mens te begrijpen? Hoe komt het dat de denkers en opvoeders van onze tijd die zich met de studie van de mens bezighouden

geen grote wetenschappelijke doorbraak tot stand wisten te brengen?

De gedragspsycholoog B.F. Skinner verklaart dat aldus: „De problemen die door het menselijk gedrag worden opgeroepen veroorzaken niet dezelfde opwinding. Er zijn n.l. geen oplossingen in zicht.”¹

Maar waarom eigenlijk niet? Waarom zouden wij onszelf het minst van alles begrijpen?

Waarom niet?

Hoe komt het dat opvoeders niet de uiteindelijke drijfveren van het menselijke handelen blootgelegd hebben en geleerd hebben deze te beheersen? Wat is er met de opvoeding misgegaan dat deze belangrijkste van alle vragen het minst begrepen wordt?

Wij hebben het ongelofelijke instrumentarium van de wetenschap toegepast; wij hebben gemeten, wij hebben vergeleken. Maar op de een of andere manier — aldus Skinner — „ontbreekt er iets essentieels aan vrijwel alle hedendaagse discussies over het menselijk gedrag”.

Wat is deze ontbrekende dimensie? Zonder haar slagen wij er niet in de gigantische problemen waar de twin-

¹ Deze en andere verklaringen van Skinner die in dit artikel worden aangehaald zijn te vinden in zijn in 1971 verschenen bestseller *Beyond Freedom and Dignity*. Skinner wordt door velen beschouwd als de invloedrijkste en meest omstreden psycholoog van deze tijd. Hij meent dat wij behoefte hebben aan een nieuwe technologie van het menselijk gedrag, al geeft hij toe dat er tot dusverre geen bestaat. Hij verwerpt de traditionele verklaringen van het gedrag in termen van bepaalde geesttestoestanden, -gevoelens en -houdingen. Skinner legt de nadruk op de noodzaak om de omstandigheden waarop de mensen reageren, te veranderen en beweert dat zij daarna hun houding aan de nieuwe situatie zullen aanpassen. Het is op dit punt waar Skinner tekort schiet. Dit ontbrekende element in zijn stelling vormt het onderwerp van dit artikel.

tigste-eeuwse mens mee worstelt op te lossen. En dat betekent dat er misschien geen 21e eeuw zal zijn!

Vereist: een nieuw begrip van de mens

Vijfentwintighonderd jaar geleden begreep de mens zichzelf even goed als elk ander deel van zijn wereld. „Tegenwoordig”, schrijft Skinner, „is hij het object dat hij het minst begrijpt”.

Dat betekent niet dat hij zichzelf twee- of drieduizend jaar geleden ook maar enigermate wèrkelijk begreep. Maar zijn beperkte begrip van zichzelf was vergelijkbaar met zijn peilloos gebrek aan kennis der fysica en biologie.

Fysica en biologie zijn sedertdien een heel eind voortgeschreden, maar, zoals Skinner opmerkt, „er heeft zich geen vergelijkbare ontwikkeling voorgedaan van iets dat op een wetenschap van het menselijk gedrag lijkt”. En daar heeft hij gelijk aan!

„De Griekse fysica en biologie zijn nu alleen nog van historisch belang (geen enkele modern fysicus of bioloog zou zich tot Aristoteles om hulp wenden), maar de Dialogen van Plato vormen nog steeds verplichte leerstof voor studenten en worden aangehaald alsof zij licht zouden werpen op het menselijk gedrag.”

Natuurlijk doen zij dat niet. Toch zouden Socrates en zijn aanhang een goed figuur slaan in de meeste hedendaagse discussies over het menselijk gedrag en over menselijke aangelegenheden. Op de een of andere manier heeft hun wijze van denken over de mens — wat hij is en waarom hij bestaat — een fatale Achilleshiel ontwikkeld.

Skinner betoogt dat „de Griekse theorieën over het menselijk gedrag tot niets hebben geleid. Als zij tegenwoordig nog onder ons leven is dat niet omdat zij de een of andere eeuwige waarheid bevatten, maar omdat zij niet het zaad van iets beters in zich droegen.” En sedertdien heeft de mens er niets essentieels aan toegevoegd.

De ontbrekende dimensie in de studie van het menselijk gedrag mankeert in onze huidige wereld nog steeds aan de opvoeding. Ware het niet zo, dan zouden wij nu de Nieuwe Mens hebben en de vrede kennen. Zó simpel ligt dat in feite.

De huidige mensheid moet zich dat „betere” verschaffen. Ons vermogen om de natuurlijke hulpbronnen van onze aarde aan te spreken neemt op spectaculaire wijze toe. Wij moeten een evenredig vermogen ontwikkelen om aan het menselijk gedrag het hoofd te bieden, want het is het menselijk gedrag dat die fysieke mogelijkheden kan misbruiken en de mensheid van deze planeet kan wegvagen.

Wij moeten begrijpen wat de mens is. Wij moeten inzien hoe de mens kan leren een gedragspatroon aan te nemen dat het welzijn van hemzelf en van zijn naaste bevordert. Wij moeten er achter zien te komen wat hem tot bepaalde handelwijzen drijft.

Hedendaagse pogingen om de geest te veranderen

In de hedendaagse tijd heeft de filosofie van het communisme gepoogd de menselijke geest te veranderen door met het milieu te manipuleren en door een rechtsorde in te voeren die dit milieu definieert. Mao's kleine rode boekje is een soort filosofische bijbel en China de vertegenwoordiger van een experiment in utopisme.

Vóór de communistische machts-overname in China was Shanghai de hoofdstad van de zonde in heel het Verre Oosten. De Engelse uitdrukking „to be shanghai'd” (onder bedwelmig als matroos geronseld te worden) spreekt boekdelen. Tegenwoordig is Shanghai in vergelijking met andere grote steden van de wereld een model van puriteinse reinheid en zedelijkheid.

Dat neemt niet weg dat de uitspattingen van de Grote Proletarische en Culturele Revolutie hebben aangetoond dat de Chinese geest nog steeds onderhevig is aan geweld en haatge-

voelens. De communisten hebben nu wel een nieuw systeem ingevoerd, maar het onderbewustzijn van de Chinese geest is niet veranderd.

Laten wij nu eens kijken naar het experiment in de Sovjetunie.

Onder het communisme — aldus een Sovjet-partijboek met de titel *De menselijke droom wordt werkelijkheid* — „zullen de mensen naar beste vermogen arbeiden, alleen al doordat de mens vreugde zal scheppen in creatieve inspanning”. Zowel de Sovjets als de Chinese autoriteiten hebben de nadruk gelegd op de noodzaak hard te werken en zowel zuinig als zedig te leven — dit alles in de hoop niet alleen de milieufactoren te verbeteren, maar ook de menselijke geest zelf. Naarmate de menselijke geest in zijn huidige toestand vatbaar is voor door mensen uitgedachte manipulaties, is er inderdaad enige voortgang gemaakt.

Maar in de Sovjetunie is geen einde gemaakt aan luiheid, dronkenschap of wedijver tussen de leiders. In sommige opzichten zijn de problemen zelfs erger geworden.

Ten einde het type milieu te creëren dat bevorderlijk is voor groei, moet men natuurlijk beschikken over een rechtsorde, een bepaalde manier om de zaken aan te pakken. Toch is dat nog niet genoeg.

Het menselijk gedrag is zowel een probleem van het milieu als van de menselijke geest zelf.

Een uniek utopisch experiment

Tot op heden is er in de gehele geschiedenis slechts één experiment ontworpen om deze elementen beide aan te pakken. Hoewel dit experiment grote bekendheid heeft gekregen, is het maar weinig begrepen. Waarschijnlijk heeft u het boek waarin dit experiment beschreven wordt zelf in huis, maar heeft u het nog nooit gelezen. Het is, om kort te gaan, het historische verslag dat neergelegd is in dat minst begrepen boek — de Bijbel!

Het hier bedoelde experiment heeft de betekenis van zowel milieu als

geest aangetoond. *Het heeft ook aangetoond dat de geest van deze twee de meeste problemen oplevert.*

Dit unieke experiment is driedelig — dat wil zeggen dat het zich in drie fasen voltrekt. In Fase Eén werd een grote groep mensen onttrokken aan de ellendige omgeving waarin zij leefden. Zij werden overgebracht naar wat een volmaakt milieu had kunnen zijn, met een stelsel van rechtsregels die, als men ze had opgevolgd, het behoud van dat milieu hadden verzekerd. Er werd een poging gedaan de omstandigheden te wijzigen waarop de mensen reageerden mèt een overeenkomstige wijziging van hun fundamentele gedragspatroon. Uiteindelijk leidde Fase Eén van het experiment echter tot een mislukking. De utopische staat viel uiteen. De mensen hadden geen behoefte aan het stelsel van rechtsregels dat het behoud van de utopische staat zou hebben verzekerd. Zij kwamen ertegen in opstand en eindigden in nationale gevangenschap. Dit is in wezen het historisch verslag van het Oude Testament.

Fase Twee werd vanuit het andere gezichtspunt aangepakt. Het probleem van de menselijke geest vormde het eerste aanvalsdoel. In de geest van grote aantallen mensen werd een verandering bewerkstelligd. Stuk voor stuk bleven deze mensen in hun oude milieu voortleven, maar hun houding had zich gewijzigd. Hoewel zij zich moesten tevreden stellen met slechte milieuomstandigheden, waren zij gelukkig. In dit opzicht was het experiment een succes. Het is het verhaal van de Kerk van het Nieuwe Testament.

Op diegenen die bij het experiment betrokken waren, bleek Fase Twee echter een enigszins traumatische werking te hebben. De veranderingen in hun geest druisten in tegen de elementen van de omgeving waarin zij leefden. Velen werden vervolgd en tenslotte gedood of gedwongen te vluchten.

Fase Drie van het experiment zal dan worden gecombineerd met een verandering van het milieu. Deze milieuwijziging, gekoppeld aan het grote voordeel van een overeenkomstige mentaliteitsverandering, zal het

Utopia verwerkelijken waar alle mensen naar verlangen. Dit zal de vervulling zijn van Jezus Christus verkondiging aan de mens van het Koninkrijk Gods dat over de gehele aarde zal regeren.

Waarom Fase Eén?

Mogelijk heeft u hier nooit op deze manier over nagedacht. Laten we de zaak daarom wat nader bezien.

Het hierboven beschreven unieke experiment met de mens is er een van lange adem en omvat ettelijk duizenden jaren der menselijke geschiedenis. Te beginnen met de vijftiende eeuw v.Chr. werd een gehele natie, de Hebreëen, met geweld uitgestoten uit wat toen het wereldcentrum der beschaving was — Egypte. Hiermee begon Fase Eén. De ervaringen van de Hebreëen werden vastgelegd in de Bijbel, opdat wij onszelf in deze tijd beter kunnen begrijpen.

Deze mensen, die de natie Israël werden genoemd, migreerden daarop door de woestijn van het schiereiland Sinaï. Zij versloegen met succes de diverse stadstaten in het gebied dat Kanaän werd genoemd, en vestigden zich in dit Beloofde Land.

Deze natie aanvaardde een stelsel van rechtsregels die een perfect fysiek, psychologisch, sociologisch en geestelijk milieu zouden hebben verzekerd. Het was gebaseerd op wat wij kennen als de tien geboden (Exodus 20). Het stippelde een bepaald gedragspatroon uit, dat de inwoners een maximum aan persoonlijke vrijheid zou hebben gegarandeerd. Zo luidde b.v. het eerste gebod: „Gij zult geen andere goden voor Mijn aangezicht hebben”. Dit zou andere filosofische systemen hebben belet veld te winnen in het stelsel dat zij waren gaan aanvaarden en dit te misvormen of te ondermijnen.

Het vierde gebod legde de wetten van de Sabbat vast. Dit was inderdaad een praktische wet. Zij stond de inwoners toe elke zevende dag bevrijd te zijn van hun normale drukkende plichten. Op die dag zouden zij zich kunnen bezinnen op de fundamentele aspecten van het stelsel dat zij hadden geaccepteerd. Dit was in zekere zin de hoogste aanvaarding van hun burgerlijke verantwoorde-

lijkheden. Iedereen vormde een éénpersoonscommissie voor de voortdurende bestudering van de grondbeginselen van het utopische stelsel.

De vijfde wet had betrekking op de handhaving van de juiste verhouding tussen ouders en kinderen, met de nadruk op het gezin als fundamentele bouwsteen van de maatschappij.

Andere wetten verboden diefstal, bedrog, seksuele uitpattingen en het begeren van de eigendommen en goederen van anderen. Deze wetten voorzagen in een bepaald fysiek milieu dat bevorderlijk was voor de menselijke vooruitgang. Men heeft ze als tweeledig gekenschetst. De eerste vier wetten hadden betrekking op de filosofie van het stelsel. De tweede zes waren sociologisch van aard en hielden zich op met zulke belangrijke onderwerpen als gezinsstructuur, misdaad en seksueel leven.

Deze tien fundamentele wetten werden tot een tamelijk volledig rechtstelsel uitgebouwd. Dit stelsel kende strafmaatregelen tegen de ongehoorzamen, maar de wetten en de straffen waren in de eerste plaats bedoeld om de inwoners een leefklimaat te garanderen waarin zij in vrijheid en welvaart een zinvol bestaan konden leiden.

En toch mislukte Fase Eén van het experiment. Bijna vijf eeuwen later viel de natie uiteen in elkaar bestrijdende partijen. Het bleek niet mogelijk de door hen aanvaarde wetten in praktijk te brengen. Grote delen van het Oude Testament zijn gewijd aan de tragische mislukking van dit utopische experiment. De laatste overblijfselen van die utopische staat vielen in de zesde eeuw v.Chr. de Babylonische indringers toe.

Fase Twee begint

Fase Twee werd ingeleid door de geboorte, de prediking, de dood en de opstanding van Jezus Christus zoals beschreven in het Nieuwe Testament. Jezus riep enkelingen tot zich en creëerde in hun geest een nieuw gedragspatroon. Er zou geen geografisch utopia komen. Het zou in de geest van de mens zetelen.

Om dit te verduidelijken bezigde Jezus Christus de gelijkenis van de Trooster: „Maar de Trooster, de

DE ONMENSELIJKHEID VAN DE MENS

Meer dan enig ander aspect van het menselijk gebeuren getuigt oorlog krachtig van het feit dat de mens er niet in is geslaagd te begrijpen waarom hij zich gedraagt zoals hij zich gedraagt.

Horst Faas — Wide World

heilige Geest, welke de Vader zenden zal in Mijn naam, die zal u alles leren" (Johannes 14:26). Op deze manier zouden de mensen niet beperkt blijven tot alleen maar verstandelijke en psychologische krachten, maar er zou hun een geheel nieuw gebied van krachten ontsloten worden — een spirituele technologie van het gedrag zou tot hun beschikking komen. Dit is de „ontbrekende dimensie" in het menselijk gedrag.

Deze nieuwe kracht — de kracht van Gods Geest — zou de zwakheden van Fase Eén, die zo voortreffelijk beschreven zijn door de apostel Paulus, elimineren. Zo iemand, dan was hij bij uitstek bevoegd om uiteen te zetten waarom Fase Eén mislukt was. Hij genoot onderwijs van Gamaliël, die erkend wordt als een der weinige grote kenners van het Oude Testament in de eerste eeuw n.Chr. (Handelingen 22:3).

Paulus had zelf een aandeel in Fase Twee van het experiment. Zijn geest was veranderd door een spiritueel-technologische toevoeging. Paulus vatte zowel de verandering in zijn eigen leven als zijn begrip van de beginselen van het Oude Testament samen in Galaten 2:16-21.

Zijn uiteenzetting van de mislukking van Fase Eén draaide om de geest van de mens; toch wordt dit feit door weinig theologen ingezien!

Paulus sprak over de twee aspecten van dit experiment in „behaviorisme" (de leer der menselijke gedragingen) als resp. het eerste en het tweede Verbond. „Want", zo legt hij uit, „indien dat eerste verbond onberispelijk geweest ware, zo zou voor het tweede geen plaats gezocht zijn geweest. Want hen [d.w.z. het volk] berispende, zegt Hij tot hen: Ziet, de dagen komen, spreekt de Heer, en Ik zal over het huis Israëls . . . een nieuw verbond oprichten . . . *Ik zal Mijn wetten in hun verstand geven, en in hun harten zal Ik die inschrijven*" (Hebreeën 8:7-10).

Dat was alleen maar in theologische taal uitgedrukt hoe het gedragsprobleem van de menselijke geest zou worden opgelost. Ten einde zijn geest te kunnen veranderen zal de mens over een bron van goddelijke kracht moeten kunnen beschikken indien hij die Bron wil aanboren. Die Bron

schuilt niet in de mens zelf. Zij kan uitsluitend worden aangeboord of beschikbaar komen wanneer een mens bereid is te erkennen dat hij van nature heeft gedwaald, en dat hij nu bovennatuurlijke hulp van node heeft.

Wat er afgezien van de wet nog meer nodig is

Sprekend over legalisme — d.w.z. over pogingen om het menselijk gedrag met behulp van wetten te regelen — zegt Paulus: „De wet heeft in geen enkel opzicht het volmaakte gebracht" (Hebreeën 7:19, *N. Vert.*). Weer legt hij de nadruk op wat voor de hand ligt. Men kan goed gedrag niet door een wet opleggen. Er kan wel op een bordje staan: „**VERBODEN OP HET GRAS TE LOPEN**", maar of men zich daaraan houdt, hangt van de instelling van de betrokkene af. Zegt hij: „Ik loop lekker toch op het gras", dan is de wet nutteloos, want zij blijft zonder uitwerking.

Misschien wel de duidelijkste uiteenzetting van wat er aan een mens ontbreekt is te vinden in Paulus' brief aan de Romeinen. Lees het zelf: „Want wat de wet niet vermocht, omdat zij zwak was door het vlees — God heeft, door zijn eigen Zoon te zenden in een vlees, aan dat der zonde gelijk, en wel om de zonde, de zonde veroordeeld in het vlees" (Romeinen 8:3, *id.*). Een paar zinnen verderop legt Paulus deze alles omvattende verklaring omtrent de mens af: „Daarom dat de gezindheid van het vlees [de menselijke geest, ingesteld op een golfengete die opstand en ongehoorzaamheid predikt] vijandschap is tegen God; want het onderwerpt zich niet aan de wet Gods; trouwens, het kan dat ook niet" (Romeinen 8:7, *id.*).

Deze karakterisering van de menselijke geest als te worden beïnvloed door (en/of in zich te bevatten) een element van wetteloosheid, dient niet te worden opgevat als alleen maar een theologische bewering omtrent de een of andere etherische zondigheid van de mens. Zij is n.l. zeer fundamenteel en slaat geheel op onze bespreking van de gedragswetenschap. Dat de mens de neiging heeft op een golfengete van wetteloos gedrag af te stemmen, wordt volkomen duidelijk bij een blik op onze wereld. Zij is

immers vol misdaad, jeugdcriminaliteit, minachting van de wet en van de symbolen van gezag, vol van diefstal, haat en doodslag.

Erfelijkheid, milieu of beide?

Op dit punt aangeland zullen sommige mensen misschien zeggen: „Maar nu weten wij nog steeds niet of het in werkelijkheid de samenleving is die fout is, dan wel de geestesgesteldheid van elk mens afzonderlijk". Welnu: het is geen kwestie van of/of. De euvels van de maatschappij en die van de individuele menselijke geest staan in nauw verband met elkaar en beide dragen schuld.

Skinner brengt dit verband zeer duidelijk onder woorden: „Het moge dan waar zijn dat de mens door zijn omgeving wordt beheerst, *die omgeving is vrijwel geheel door hemzelf gemaakt* . . . Het sociale milieu is duidelijk een voortbrengsel van de mens. Het is verantwoordelijk voor de taal die iemand spreekt, voor de gewoonten die hij erop na houdt en voor zijn instelling jegens de ethische, religieuze, bestuurlijke, economische, opvoedkundige en psychotherapeutische instellingen die zijn leven beheersen!"

Wie had bijvoorbeeld de gevolgen van de massale trek naar de steden kunnen voorspellen — de euvels van stedelijke verwording, de verslaving aan drugs, en misdaad? Het dient mogelijk te zijn bepaalde handelingen die op sociale catastrofes uitlopen te voorzien.

Zo is het bijvoorbeeld een dwaasheid het probleem van heroïneverslaving te willen oplossen door er een synthetische drug voor in de plaats te stellen. Als dat al mogelijk is, dienen wij de verslaafde tegenwoordig onder te brengen in een milieu dat het ontstaan van een nietverslavingsmentaliteit bevordert. En wat nog belangrijker is, de verslaafde moet zelf een geesteshouding aannemen en aankweken die vrijwillig afziet van heroïnegebruik. Bij andere sociale en wereldproblemen dient dezelfde methode te worden toegepast.

Op zoek naar de Nieuwe Mens

Wij komen nu weer terug bij het uitgangspunt dat door Skinner wordt omschreven als de noodzaak van „een

technologie van het menselijk gedrag". Voor Skinner bestaat een dergelijke technologie op het ogenblik niet. Maar als wij ogen hebben om te zien, is er wel degelijk zo'n technologie.

Het is een *geestelijke* („spirituele“) technologie van de mens, ontleend aan het directe contact met Gods Geest. Zij werd in Fase Twee ontwikkeld door die mensen die bereid waren hun milieu te *overwinnen* door hun houding en hun geestesgesteldheid te veranderen. Maar die geestelijke technologie moet nog op wereldschaal worden toegepast — op de mensheid in het algemeen.

Wij komen nu aan Fase Drie van het utopische experiment waarover dit artikel handelt. Het wordt besproken in de geschriften van de profeten, die een tijdperk voorzagen waarin een utopisch milieu zou samengaan met een verandering in de menselijke geest en in de menselijke aard. Fase Drie zou zich niet slechts bezighouden met verspreide individuen in een vijandige omgeving, zoals in Fase Twee gebeurde, maar zou *iedereen* omvatten, d.w.z. de gehele menselijke gemeenschap. En als bijproduct daarvan zou er een nieuw wereldmilieu ontstaan.

De tien geboden die de hoofdlijnen van die experimentele utopische gemeenschap aangeven, zouden niet langer in stenen behoeven te worden gegrift of op perkament te worden neergeschreven. De tien geboden zouden onuitwisbaar in de *geest* van de mensen zijn vastgelegd. Niet als even zovele *woorden*, maar als een levend gedragspatroon.

En dit zal dan de mens en de wereld van de 21ste eeuw zijn — de eerste eeuw van de Wereld van Morgen! Het zal een geheel nieuwe wereld zijn — een wereld van vreugde, een wereld van vrede, een wereld van liefde.

Dit is wat *De ECHTE WAARHEID* behelst. Het is ook de reden waarom dit tijdschrift geen abonnementsgelden kent — want zo kan iedereen in deze tijd profiteren van de belangrijke boodschap met betrekking tot het *waarom* van onze problemen, en het *hoe* van hun oplossing in de Wereld van Morgen.

Wordt het eigenlijk geen tijd ons eens wat nader bezig te houden met dit grote experiment en ons af te vragen waar wij er zelf in passen? ■

RUIMTESCHIP AARDE

(Vervolg van pagina 7)

te kunnen verteren. Dierlijke afval bemest de grond, wat weer méér planten doet groeien.

Deze kringloop gaat voortdurend door, in een volmaakt evenwicht. Er worden geen *ongewenste* afvalproducten in het ecosysteem gebracht; hier is „afval“ een *gewenst*, nuttig bijproduct van het productieproces.

Menselijke processen vervuilen

In tegenstelling tot het voorgaande hebben de enorme industriële processen van de mens niet voorzien in het opnieuw gebruiken van afvalproducten. Dikwijls wordt afval beschouwd als ongewenst, waardeloos — iets wat je beter weg kunt gooien. Deze opvatting is onjuist, wanneer men het ecosysteem van de wereld in aanmerking neemt.

Er is niets wat *wérkelijk* kan worden „weggegooid“. Grondstoffen en energie kunnen alleen maar van vorm veranderd, dan wel van de ene plek naar de andere gebracht worden.

Wat de mensheid thans te doen staat, is zijn industriële productieprocessen te laten verlopen zoals dat met natuurlijke processen het geval is. In het ecosysteem wordt de afval van het ene proces tot hulpmiddel of grondstof voor een ander. Biologische wetten verbieden het gebruik van het ecosysteem als handige stortplaats voor ongewenste afval van productieprocessen.

De vraag blijft: „Is de mensheid bereid en financieel in staat wange-

drag jegens het milieu te voorkomen en de planeet Aarde in leven te houden?“

Onderzoekingen hebben uitgewezen dat b.v. de Verenigde Staten zich een dergelijke milieuzuivering wel kunnen permitteren, *indien de natie dat wénst*. De kosten van een dergelijke zuivering zouden lager zijn dan het bedrag dat nu reeds moet worden uitgegeven om de directe of indirecte gevolgen van de verontreiniging te bestrijden.

Maar is Amerika of welk ander land ook, bereid hiertoe over te gaan?

De geschiedenis kent geen voorbeeld van een zo dramatische ommekeer. Momenteel zijn alle geweldige economische hulpbronnen plus het bestaande wetenschappelijke genie niet toereikend. De mens moet leren zijn milieu in het juiste perspectief te zien. Het traditionele christendom is niet bij machte gebleken de mens dit juiste perspectief te verschaffen. Niettemin wijst het Boek, volgens hetwelk dit christendom wordt verondersteld te handelen, duidelijk naar een toekomst waarin de Schepper van de mens zal ingrijpen en hem de beweegkracht, de kennis en het juiste perspectief zal geven die hij nodig heeft om zijn milieu op de juiste wijze te beheren. Zonder deze interventie zal de aarde een onbemand ruimteschip worden dat doelloos naar de vergetelheid stormt. Gelukkig zullen de mens en zijn milieu tijdig worden gered door Hem die beide heeft geschapen! Uw Bijbel voorzegt een tijd van „wederoprichting aller dingen“ — wanneer de thans vervuilde aarde in haar oorspronkelijke toestand zal worden hersteld. ■

Vervuilde lucht! Vervuild water!

Vervuilde aarde!

Milieuvervuiling tast ook u aan. U kunt er niet onderuit. Het afval is de beschaving die het voortgebracht heeft, aan het begraven! U dient de ernst van dit gigantische probleem in te zien — *maar ook te leren wat de oplossing zal zijn!* Dit Engelstalige boekje is op aanvraag gratis verkrijgbaar.

VOLLEDIGE BIJBEL

(Vervolg van pagina 9)

worden, raakten de overige boeken zó verminkt dat de joden tenslotte hun volk verboden nog maar iets van de Septuagint te gebruiken. Talrijke aanhalingen uit Daniël maken het duidelijk dat de apostelen die in het Grieks schreven, ook vertalingen gebruikten die verschilden van de Septuagint in de eerste eeuw na Christus. Geen wonder dat Kenyon op blz. 32 van zijn boek *The Text of the Greek Bible* schreef dat de apostelen „gebruik maakten van een andere, oudere vertaling waarvan wij overigens geen kennis hebben; want er komen verscheidene [non-Septuagint] lezingen voor in het Nieuwe Testament, vooral in de aanhalingen van Daniël, in Openbaring en de Hebreeënbrief. Er moet daarom... een andere dan de LXX [Septuagint] in de eerste eeuw voorhanden geweest zijn...”

Andere ontbrekende boeken?

Sommige sekten beweren tegenwoordig dat er „ontbrekende boeken van de Bijbel” bestaan waaruit Jezus en de apostelen citeerden. Maar let op! In Handelingen 17:28 haalt Paulus terloops heidense dichters aan. En in Titus 1:12-13 citeert hij weer niet-christelijke Kretenzische godsdienstige leiders. Dit betekent zeer zeker niet dat de apostelen hun sanctie aan deze heidense dichters verleenden! Tegenwoordig halen wij vaak nauwkeurige historische bronnen aan — precies zoals in dit artikel gebeurt is — maar dit betekent niet dat wij de werken waaruit deze aanhalingen ontleend zijn, als door God geïnspireerd erkennen.

Op dezelfde wijze citeren Jezus en de apostelen historisch materiaal dat door de joden sinds de dagen van Ezra en Nehemia bewaard was. Maar dat betekent nog niet dat de werken waaruit deze aanhalingen werden geciteerd door alle generaties heen door de joden bewaard moesten worden. Alleen die bepaalde aanhalingen die Christus en de apostelen noodzakelijk achtten zijn nu in het Nieuwe Testament bewaard gebleven.

God inspireerde de profeten uit de oudheid Zijn boodschap niet alleen aan hun generatie door te geven,

maar aan alle generaties. Veel van het materiaal dat zij voor hun generatie schreven was niet bestemd om te worden bewaard. God leidde hen ertoe die bepaalde onderwerpen te selecteren waarvan alle generaties op de hoogte dienden te zijn. En wat zijzelf niet reeds voor ons hadden bewaard in de drie afdelingen van het Oude Testament — de wet, de profeten en de psalmen — hebben Christus zelf en de apostelen voor ons als aanhalingen in het Nieuwe Testament behouden. *Maar let er op dat geen van deze nieuwtestamentische aanhalingen uit de apocriefen komen.*

Deze frauduleuze boeken, die in de officiële joodse gemeenschap geen gezag hebben, waren hoofdzakelijk het werk van de joodse sekte die als de Essenen bekend staat. (Voor bewijs zie het artikel „Apocrypha” in *The International Standard Bible Encyclopedia*.) De Essenen waren een ascetische joodse groep die over het algemeen beïnvloed waren door heidense mysteries. Ten einde hun heidense praktijken te rechtvaardigen stelden zij in het geheim frauduleuze boeken samen in de naam van Henoch en anderen in een poging hun leerstellingen die ze van de heidenen hadden overgenomen te rechtvaardigen.

Het Nieuwe Testament is ook VOLLEDIG

Toen de joden in de nieuwtestamentische tijd de boodschap van Jezus Christus en Zijn apostelen weigerden aan te nemen, verwekte Jezus de apostel Paulus om naar de Griekse wereld te gaan om daar Zijn nieuwtestamentische boodschap voor ons in het Grieks te laten bewaren.

De meeste mensen zijn zich er niet van bewust dat als het Nieuwe Testament naast het Oude wordt gelegd, de Bijbel IN ZEVEN AFDELINGEN VOLLEDIG IS: de wet, profeten, psalmen, evangeliën, handelingen, brieven en openbaring. Dit geeft een verbazingwekkende ZEVENVOUDIGE INDELING van de boeken van de Bijbel. Zeven is Gods getal van volledigheid. Met deze zeven afdelingen van de Bijbel is Gods Boek volledig.

Het Nieuwe Testament werd aan de Grieken ter bewaring gegeven. Maar God leidde de apostelen ertoe

om te beslissen van welke boeken de Grieken erfgenaam zouden zijn.

Let op dat Paulus in 1 Timotheus bevestigt dat de evangeliën geïnspireerd waren. Paulus haalt de woorden „de arbeider is zijn loon waardig” als schriftuurlijk aan. Dit citaat is nergens in het Oude Testament te vinden. Het staat in het zevende vers van het 10e hoofdstuk van het evangelie van Lukas.

In 2 Petrus 3:15-16 worden de brieven van Paulus op één lijn gesteld met het Oude Testament en ze worden aangeduid als „Schriften”.

Een vergelijking van het boek Genesis met het boek Openbaring zou afdoende bewijs zijn dat *het boek Openbaring bestemd was het laatste boek van de Bijbel te zijn*. En als laatste waarschuwing geen ander boek toe te voegen, werd Johannes door God geïnspireerd te schrijven (Openb. 22:18-19): „Want ik betuig aan een ieder, die de woorden der profetie van dit boek hoort: Indien iemand tot deze dingen toedoet, God zal hem toedoen de plagen, die in dit boek geschreven zijn. En indien iemand afdoet van de woorden van het boek van deze profetie, God zal zijn deel afdoen uit het boek des levens, en uit de heilige stad, en uit hetgeen in dit boek geschreven is.”

Het N.T. werd voorzeggd in het Oude Testament

In het Oude Testament zelf werd geprofeteerd dat de discipelen degenen zouden zijn die de canon zouden afsluiten — d.w.z. zij zouden het aantal boeken waaruit de Bijbel bestaat, voltooiën. Zie Jesaja 8:16: „Bind de getuigenis toe; verzegel de wet ONDER MIJN LEERLINGEN”. „Binden” komt van het Hebreeuwse woord dat „voltooiën” betekent. De apostelen werden gebruikt om de getuigenis van Jezus Christus te voltooiën.

De nieuwtestamentische Kerk heeft „de getuigenis van Jezus” (Openb.12:17). Het was eveneens door de discipelen van Jezus Christus dat Gods goedkeuring werd gehecht aan die wetten, die voor eeuwig bindend voor christenen zijn.

Ja, we kunnen het weten! De Bijbel is VOLLEDIG! Geen enkel boek van de Bijbel is verloren geraakt. Geen enkel ontbreekt. De boeken van de Bijbel zoals u ze in de Statenvertaling vindt, vormen de volledige Bijbel! ■

Persoonlijk van

(Vervolg van pagina 1)

in de zoveelste poging tot samenwerking op politiek gebied: de VERENIGDE NATIES. Op de conferentie van San Francisco was ik een geaccrediteerd correspondent. Daar hoorde ik de ene eerste minister, ambassadeur en diplomaat na de andere plechtig verklaren dat de Verenigde Naties die daar toen gevormd werden *de laatste en enige hoop waren voor de wereld om ooit wereldvrede te bereiken.*

Maar niet lang nadien kon men staatslieden, generaals, admiraals en journalisten voorzichtig horen spreken over: „ALS er een nieuwe wereldoorlog komt”. Ik woonde ook de openingszitting bij van de Veiligheidsraad in New York en daar kon ik de hoogspanning en vijandschap aanvoelen tussen de naties die, naar zij voorgaven, hun krachten samenspannen om gezamenlijk een VREDES-ORGANISATIE op te bouwen. Al spoedig hielden staatslieden, militaire leiders en reporters ermee op om het voorzichtige „ALS” te gebruiken en begonnen zij te spreken over „WANNEER”, en „HOE”. Sindsdien hebben ik en onze buitenlandse correspondenten vermaarde staatslieden geïnterviewd in Londen, Washington, Parijs, Tokio, Jeruzalem en New Delhi, alsmede doodgewone mensen uit alle lagen der bevolking in Engeland, Frankrijk, Duitsland, Israël, India, Japan, de Filippijnen en de Verenigde Staten.

NERGENS treffen we vooruitzichten op WERELDVREDE aan, doch enkel voorgevoelens van wrijving en OORLOG! Ondanks jaren-lange vredesonderhandelingen te Parijs is er nog steeds geen uitzicht op vrede in Vietnam. Wat zien we in de vergaderingen van de Verenigde Naties? Geen eensgezindheid en vrede, maar ruzie en onenigheid.

En vandaag leven we in een gespannen, chaotische wereld die tegen zichzelf verdeeld is. Momenteel is de wereld, onderling verdeeld, betrokken in een strijd om het voortbestaan

— overbevolking, vervuiling van het levensmilieu, oorlogsdreigingen van alle kanten — toestanden waaronder deze wereld geen 10 jaar kan blijven voortbestaan, tenzij er iets volkomen onvoorziens gebeurt dat hieraan een einde maakt en deze wereld VREDE brengt!

Geloof het of niet — dat onvoorziene zal gebeuren! Maar HOE? Ik heb ongelooflijk GOED NIEUWS voor u — en het zal VAST en ZEKER gebeuren!

Toch moeten we praktisch blijven. We moeten de verschrikkelijke feiten die deze wereld op het ogenblik in haar greep houden, onder ogen zien!

Wat staat ons te wachten? Welke ontwikkeling zullen de gebeurtenissen van hier af volgen? Hoe kan de wereld aan de onvermijdelijke vernietiging waar zij nu op aanstuurt, ontkomen?

Ten einde u het rationele en logische antwoord te kunnen geven, moeten we niet alleen de toestanden zoals zij in de wereld voorkomen, bekijken, maar moeten we ook de wérkelijke oorzaak van alle oorlogen begrijpen, iets wat DOOR GEEN ENKELE DER VOORAANSTAANDE STAATSLIEDEN HEDEN TEN DAGE ONDERKEND WORDT! We dienen tevens het doel te kennen dat hier op aarde uitgewerkt wordt!

Maar laten we realistisch zijn! — DE WERELD HEEFT DEZE WEG LANG GELEDEN VERWORPEN, en we doen er goed aan te beseffen dat de wereld ook nu niet, zelfs niet in deze benarde toestand waarin zij zich nu bevindt, zich tot haar Schepper zal wenden, zich van haar verkeerde wegen zal afwenden en haar vertrouwen in de Almachtige God zal gaan stellen. Dat zal deze boze wereld van zogenaamd rationalisme en dito wetenschap, vol ijdelheid en hebzucht, tastend in het duister van een waar Babylon van religieuze verwarring, beslist NIET doen!

De nacht is altijd het duisterst vóór de dageraad, en hoe verschrikkelijk de huidige chaotische wereld ook is, we gaan nóg donkerder tijden tegemoet — maar dat komt doordat we nu HEEL DICHT BIJ DE DAGERAAD ZIJN! Ja, de lang verwachte dageraad van wereldvrede, geluk en overvloed voor iedereen zal spoedig aanbreken.

HIJ IS OP KOMST! Ik kan u verzekeren dat hij op til is! Maar denk nu niet dat ik u ga vertellen dat hij zal komen doordat deze wereld en haar leiders zich plotseling tot God

zullen keren, zich plotseling aan God zullen overgeven en HEM zullen aanroepen om verlossing, en doordat zij plotseling hun geloof en vertrouwen op Hem zullen stellen! Nee, dat zal deze wereld beslist niet doen!

Kan de MENS het probleem van wereldvrede derhalve oplossen ZONDER God? Kunnen onze staatslieden ons de weg tonen? Zij probeerden het al met de Volkenbond, de Haagse Vredesconferenties, het Kellogg-pact en de Verenigde Naties. Hebben ze nu soms een nieuw en bétér idee? Denkt u voor een enkel ogenblik dat het voor president Nixon, premier Heath, de Franse, Duitse, Chinese of Japanse leiders nu mogelijk is om met de Russische leiders bijeen te komen ten einde in vertrouwen en onderlinge samenwerking tot wereldvrede te komen? Nee, laten we niet zó naïef zijn om dat te geloven.

Deze wereld is door en door ziek! Het is een *verdeelde* wereld, gewikkeld in een strijd om uit te maken of het communisme dan wel fascisme of de democratie uiteindelijk de wereld zal regeren. Het is een wereld nog steeds OP VOET VAN OORLOG — een oorlog die we een koude oorlog noemen, afgewisseld met kleinere oorlogen zoals momenteel in Vietnam, die eigenlijk allesbehalve klein zijn. Het is een wereld vol honger en ontbering op velerlei gebied; een wereld vol verwarring, lege levens, vrees, onrust, ziekte, pijn en lijden. Het is een zieke, zieke wereld.

Er kan voor een ziekte geen geneesmiddel zijn totdat we de oorzaak ervan ontdekken en deze wegnemen! Er is een oorzaak voor de weeën van deze wereld! Er is een OORZAAK voor de oorlogen waaronder deze wereld sinds het begin der geschiedenis geleden heeft. Niettemin begrijpen onze politici, onze regeerders en onze staatshoofden deze oorzaak niet — en ik ga u vertellen waarom niet!

Ten einde tot een DUIDELIJK begrip te komen van de oorzaak die aan de weeën van deze wereld ten grondslag ligt, moeten we de hele wereld als het ware van een afstand in perspectief bezien en haar in haar geheel van af haar ontstaan tot op heden bekijken. Dit zou onze visie verduidelijken en het beeld duidelijk in focus brengen. Want, zoals Winston Churchill tijdens de eerste toespraak die ooit door een buitenlandse staatsman voor het

Amerikaanse Congres gehouden werd, zei; „Er wordt hier op aarde een doel verwezenlijkt!” En dit wordt hierboven door een HOGERE MACHT uitgevoerd!

De eeuwige God heeft de mens geschapen en hem met een doel op deze aarde geplaatst. Maar de mens heeft de kennis van het DOEL van zijn bestaan uit het oog verloren!

Toen de Eeuwige God, DE HOOGSTE REGEERDER VAN HET HEELAL, de mens in het begin op de aarde plaatste, was alles volmaakt en mooi. Er was VREDE. Er was OVERVLOED. Er was SCHOONHEID. Aan alle vereisten voor GELUK was voldaan!

Ten einde het de mens mogelijk te maken een gelukkig, overvloedig en vreugdevol bestaan te leiden, had de eeuwige God het zo voorzien dat alles volgens vastgestelde, onveranderlijke wetten zou werken. Er is de wet van de zwaartekracht en die der inertie. We kennen ook de wetten der fysica en scheikunde. Er zijn ook fysische wetten die het menselijk lichaam en verstand doen werken en die ons, zolang deze wetten niet overtreden worden, GEZOND en WEL houden. En als laatste vereiste is er dan de grote, fundamentele, onzichtbare GEESTELIJKE wet die de verhouding van de mens tot zijn Schepper en zijn naaste regelt. Het oogmerk nu van deze onzichtbare, onverbiddelijke, GEESTELIJKE wet, evenals dat van andere goddelijke wetten, bestaat eruit de mens GELUKKIG te maken — hem VREDE en GELUK te brengen — zodat het leven de moeite waard zou zijn geleefd te worden! Maar wanneer deze geestelijke wet gebroken wordt, dan volgen uiteraard ellende, vrees, ongerustheid, strijd en oorlog hierop als de STRAF.

Deze grote alles overkoepelende geestelijke wet is eenvoudig LIEFDE! Het is LIEFDE die voortdurend in werking is. Het is de uitdrukking van liefde! Het is allereerst liefde jegens God de Schepper, in aanbidding, dankbaarheid en GEHOORZAAMHEID — (omdat Hij de opperste Schepper en Heerser is, de enige Die weet wat goed voor ons is en Die de macht heeft het ons te geven) — en vervolgens liefde jegens de NAASTE, tot uiting gebracht in vrede, samenwerking en hulpvaardigheid. Het is de levenswijze die precies TEGENOVERGESTELD GERICHT is aan hebzucht, ijdelheid, haat, twist en oorlog.

Deze grote geestelijke wet is een PRINCIPE — een LEVENSWIJZE — het is een GEESTESGESTELDHEID VAN HET HART EN HET VERSTAND. Het is de juiste wijze van *denken* en van LEVEN. Het is niet alleen een moreel principe — het is een GEESTELIJKE WET, door God in werking gesteld, die automatisch en onverbiddelijk funktioneert!

Het is de weg die Christus als volgt samenvatte: „Het is zaliger te geven, dan te ontvangen”. Die levenswijze legt grotere nadruk op het GEVEN dan op het ontvangen.

Er zijn maar twee fundamentele levenswegen. SLECHTS TWEE. De andere is de weg van zelfgenoegzaamheid, menselijke ijdelheid, zelfzucht, hebzucht en het verwerpen van God. Het is de egocentrisch gerichte levenswijze — de weg die probeert geluk te nemen, zelfs wanneer dit VAN zijn medemens genomen moet worden. Eenvoudig gesteld is het de wet van het NEMEN. Gods geestelijke weg is echter de weg van het GEVEN!

De Schepper heeft de mens evenwel een VRIJE WIL gegeven — *met een bepaald doel* — nl. VRIJHEID OM TE BESLISSEN WELKE LEVENSWIJZE HIJ WENST TE VOLGEN! En sinds Adam in de hof van Eden heeft de mens op de een of andere manier geloofd dat God ongelijk heeft en dat de mens in staat is voor zichzelf te zorgen. Hij heeft de weg gevolgd van ijdelheid en HEBZUCHT.

„Trots,” — het verlangen om te nemen, te vergaren, te HEBBEN — zo redeneert de mens, „is de drijfkracht die de inspanningen stimuleert en de prikkeling voortbrengt die de mens aanzet tot streven naar VOORUITGANG. Het concurrentiebeginsel,” zo gelooft men, „is de ziel zelf van de handel en het zakenleven. Het spoort de mens aan, leidt tot nog meer produktie en draagt bij tot VOORUITGANG!” Zo luidt de filosofie van deze wereld.

EN DEZE LEVENSFILOSOFIE DIE 6000 JAAR LANG TEN UITVOER IS GEBRACHT, IS DÉ GRONDOORZAAK VAN ALLE OORLOGEN!

Deze filosofie betekent dat de mens in OPSTAND gekomen is tegen de heerschappij van GOD!

God regeert door Zijn wet van liefde. Maar God gaf de mens met opzet een vrije wil. DE MENS HEEFT VERKOZEN GODS HEERSCHAPPIJ TE VERWERPEN en te trachten ZICHZELF

en zijn medemens te regeren. *Dat was de grootste fout die de mens kon maken!*

Laten we nu even vlug nagaan hoe deze levenswijze zich ontwikkeld heeft. Tijdens de eerste tweeduizend jaar der menselijke geschiedenis wordt er gewag gemaakt van slechts DRIE MANNEN die bereid waren God te gehoorzamen en onder Gods heerschappij te leven — Abel, Henoch en Noach. Na de zondvloed, die als een oordeel werd gezonden, zou men geneigd zijn te denken dat de overlevenden hun les geleerd hadden. Maar binnen twee generaties kwam een man met talent en vernuft eens te meer in opstand tegen Gods heerschappij met het doel de maatschappij volgens het principe van zelfzucht en wedijver te organiseren! Deze man was Nimrod, de kleinzoon van Cham. Hij kwam op het idee de mensen in STEDEN bijeen te doen wonen, zodat hij hun leven zou kunnen regelen, over hen kon heersen en hen tot een gespecialiseerd produktie- en distributiesysteem kon organiseren en grove winsten halen uit het zweten en zwoegen van zijn medemens. Nimrod bouwde Babylon, Ninevé en andere steden. Lees hierover in Genesis 10:10-12 (Nieuwe Vertaling).

Oorspronkelijk was de toenmalige wereld in *stadstaatjes* georganiseerd. U kunt hierover in de geschiedenisboeken lezen. Elke stad had zijn eigen koning. Maar al spoedig wierp de ene koning wellustige blikken op de nabijgelegen stad of steden. Hij maakte van zijn onderdanen een legermacht en onderwierp de nabijgelegen steden en bracht ze onder ZIJN heerschappij. En zo ontstonden NATIES. En naargelang naties grotere legers voor agressie op de been brachten, ontstonden er wereldrijken.

De GEHELE MAATSCHAPPIJ werd op deze zelfzuchtige EGOCENTRISCHE basis georganiseerd. God werd genegeerd. De mens verhief zichzelf — en andere mensen. Dit systeem is wat wij *beschaving* noemen!

Hier hebben we dus *menselijk* bestuur, gebaseerd op de *menselijke* natuur in plaats van op GODS heerschappij gebaseerd op GODS EEUWIGE WETTEN. Er zijn verschillende vormen van menselijke regering geweest. Maar vergeet dit niet: elke regering in deze wereld, in welke vorm dan ook, is enkel een andere *methode* van het toepassen van hetzelfde *mense-*

lijke systeem dat in strijd is met Gods heerschappij! En het is dit systeem — de georganiseerde expressie van de menselijke natuur — die de GROND-OORZAAK is van alle menselijke weën en oorlogen! Dit systeem is een LEVENSWIJZE — de weg die *strijdig* is met de GEESTELIJKE WETTEN VAN GOD. In godsdienstige taal is dat de weg van ZONDE, omdat de Bijbel zonde omschrijft als de OVERTREDING VAN GODS WET (1 Joh. 3:4, *Leidse vert.*), en als een geestelijk principe, zoals er in Romeinen 7:14 staat, is die wet GEESTELIJK!

Elk stadium van onze tegenwoordige beschaving — onze politieke organisaties, onze regeringen, de economische stelsels, onze gewoonten en gebruiken — zelfs de godsdienstige organisaties, zijn *diametraal in tegenstelling met Gods wetten!* Niettemin spant de mens zich vandaag nog méér in om oorlogen te voorkomen, waarbij hij gebruik maakt van uitgerekend hetzelfde systeem dat de oorzaak is van oorlogen!

Dit systeem is steeds complexer en complexer geworden, vooral in de laatste jaren van dit hypermoderne tijdperk van de westerse wereld. In één woord, de oorzaak van oorlogen is *menselijk bestuur*, gebaseerd op de *menselijke natuur* in plaats van op de GODSHEERSCHAPPIJ, gebaseerd op goddelijke, geestelijke wetten!

Wat is derhalve de oplossing?

Wetenschapsmensen van naam zeggen ons dat een WERELDREGERING de enige hoop van de wereld is. Niettemin hebben we vastgesteld dat de mens VOLKOMEN ONBEKWAAM is een wereldregering in het leven te roepen die effectief is en ons vrede kan brengen!

Indien de gehele wereld — de leiders en de gehele bevolking ervan — God zou aanroepen ons te redden en zich aan Zijn heerschappij zou overgeven dan zou dit ons vrede brengen — MAAR DAT WEIGERT DE MENS NOG ALTIJD TE DOEN!

Hoe kan er dan vrede komen, als de mens NIET IN STAAT is de ene mogelijke oplossing tot stand te brengen en hij ONWILLIG is zich tot God te keren voor de andere?

Op welke wijze zal er dan — IN ONZE TIJD — gedurende de huidige generatie — wereldvrede tot stand gebracht worden? Een WERELDREGERING is de enige oplossing — niet MENSELIJK bestuur, gebaseerd op

ijdelheid en hebzucht en de tekortkomingen van de menselijke natuur.

Er is GEEN MENS OP AARDE DIE BEKWAAM EN VOLMAAKT GENOEG IS DE WERELD TE REGEREN. Er was eens zo'n man, maar die leefde meer dan 1900 jaar geleden! Die man, Jezus Christus, gaf toe dat Hij geboren was om een KONING — EEN WERELDHEERSER — te zijn, maar Hij zei dat Zijn Koninkrijk niet van deze wereld was. Hij leerde Zijn discipelen over het KONINKRIJK GODS, d.w.z. de heel de wereld omvattende HEERSCHAPPIJ van GOD! Hij werd gekruisigd, stierf en werd begraven! Na drie dagen stond Hij uit de doden op. Hij verliet deze aarde en voer op naar de hemel waar Hij sindsdien is.

Christus heeft echter ook gezegd dat Hij naar de aarde zou TERUGKEREN. En de Bijbel zegt ons dat de hemelen Hem ontvangen hebben TOT — ja, tot de tijd van de WEDEROPRICHTING van alle dingen — ja, TOT er weer VREDE op aarde zal komen.

Hoe staat het nu met het doel dat hier op aarde verwezenlijkt wordt? Dat werkt PRECIES VOLGENS PLAN! God heeft er een periode van 6000 jaar voor uitgetrokken om een opstandig mensdom in staat te stellen door schade en schande — armoede, honger, kwelling, hartzeer en lijden — wijs te worden en in te zien dat zijn wegen, gebaseerd op menselijke redeneringen, in strijd met de door God ingestelde wetten, alleen maar de ellende en chaos kunnen verwekken waaronder deze ongelukkige wereld vandaag gebukt gaat!

Deze verschrikkelijke les is in menselijk lijden en bloed geschreven! Ja, *geschreven* — maar niet GELEERD! Indien we aan onszelf overgeleverd waren, zouden wij, mensen, steeds maar verder gaan met koppig in opstand te komen tegen de liefdevolle wetten van God, tot over een paar jaar al het menselijke leven van deze aarde weggevaagd zou zijn.

Maar de Almachtige God zal niet toestaan dat het zover zal komen! Hij heeft hiervoor een tijdslimiet gesteld — 6000 jaar! Deze tijd is bijna voorbij. Zij eindigt gedurende de tweede helft van de twintigste eeuw — in ONZE tijd! Ja, we leven in buitengewone belangrijke dagen!

God zal Jezus Christus zenden — dezelfde Jezus Christus die over Gods Koninkrijk leerde, meer dan 1900 jaar geleden — dit keer in AL DE MACHT

EN GLORIE VAN DE ALMACHTIGE GOD! Hij zal komen met het hoogste goddelijke gezag, als de KONING der koningen en HEER der heren — ALS HEERSER OVER AL DE VOLKEN DER WERELD!

Niemand anders zou deze wereld kunnen redden, een einde maken aan oorlogen, en ons wereldvrede brengen! En ik zou graag willen dat u de reden hiervan wist! Al deze oorlogen — al deze chaos — al dit menselijk lijden, en ellende en dood — is alleen maar de straf die we betalen voor onze VERKEERDE LEVENSWIJZE — de straf op de zonde! En dit onmetelijke menselijke leed kan alleen weggenomen worden door de ENIGE die in staat was in onze plaats de straf te betalen die de wereld nu aan het betalen is! Oorlog is de straf op deze zonde. Oorlog kan alleen maar weggenomen worden door Degene die zelf reeds de straf voor DE GEHELE WERELD BETAALD HEEFT met Zijn leven dat menselijk en sterfelijk werd om voor ons te kunnen sterven — ja, door Hem die ons aller Schepper was en vervolgens veranderd werd in een sterfelijk mens en onze Heiland werd! Alléén Jezus Christus kan vergeven en zonde wegnemen — en oorlog is de straf op de zonde. Dat is de reden waarom onze politici en staatslieden de oorzaak van oorlogen niet kennen, NOCH DE WEG ZIEN OM ER EEN EIND AAN TE MAKEN! Maar Goddank! — DE EEUWIGE SCHEPPER kent die weg wel en het ligt in Zijn bedoeling deze wereld spoedig van oorlogen te bevrijden, én van ALLE zonde die ALLE menselijke ellende teweegbrengt en Die uiteindelijk, *in weerwil* van de opstandige mens, WERELDVREDE zal brengen! Nu ziet u waarom Jezus Christus de VREDEVORST wordt genoemd! Wat een GOED NIEUWS! Het KONINKRIJK GODS is heel nabij!

WAAROM ZOVEEL ZIEKTE?

Hoort u ziek te zijn — of u maar „zo-zo“ voelen? U dient de weg naar een gezonder, meer dynamisch leven te kennen. Schrijf om onze kosteloze overdruk: ZEVEN REGELS VOOR EEN BLAKENDE GEZONDHEID.

IN DIT NUMMER

★ **RUIMTESCHIP AARDE: REIS NAAR VERGETELHEID**

De mensheid heeft slechts één thuis: de aarde. Maar milieubederf ondermijnt haar voortbestaan. De mens moet, met het oog op planetaire milieubeheersing, zijn denkpatroon reorganiseren, wil het leven zijn reis met het ruimteschip Aarde voortzetten. Zie pagina 2.

★ **HEBBEN WIJ DE VOLLEDIGE BIJBEL? II**

Zie pagina 8.

★ **WAAROM ZIJN UW KINDEREN NIET GEZONDER?**

Honderden van u lezers hebben zich afgevraagd hoe u uw kinderen naar behoren kunt voeden. Hier is het antwoord van een arts en een biochemicus die dit probleem in zijn ware licht ontleed hebben. Zie pagina 10.

★ **„MAAR MIJN ZOON IS EEN GOEIE JONGEN!”**

Deze woorden van de vader klinken door de gang, gericht tot de politieagent in de deuropening. Maar waarom is het eigenlijk nodig dat zoveel huisgezinnen door een familiedrama bezocht worden? Wat valt ertegen te doen? Zie pagina 12.

★ **IS ER EEN GOD?**

Kan het bestaan van God wetenschappelijk bewezen worden? Waar kwam het eerste leven vandaan? Kunnen we weten of God denkvermogen bezit? Zie pagina 17.

★ **DE ONTBREKENDE DIMENSIE BIJ DE STUDIE VAN HET MENSELIJK GEDRAG**

De mens kan astronauten naar de maan sturen, maar hij schijnt zichzelf niet te kunnen begrijpen. Hoe komt het dat er zo'n brede kloof gaapt tussen moderne technologie en de wetenschap van het menselijk gedrag? Zie pagina 24.